

Αντιφωνητής

...είδα ύστερα από τόσα χρόνια ένα έρμηκό εκκλησάκι και μ' έπιασε μιά απερίγραπτη συγκίνηση. Σκέφτηκα ότι κάποιο αίμα ελληνικό έρεε ακόμα στις κοσμοπολίτικες φλέβες μου ΠΑΜΠΛΟ (Μ. ΡΑΠΤΗΣ)

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

28 ΜΑΡΤΙΟΥ 2007

ΕΤΟΣ 9ο / ΑΡ. Φ. 217 / ΤΙΜΗ 1 €

Η Ρέητσελ Κόρη ώς άντι - Άννα Φράνκ

Καί τώρα πού όλοι οί Κομοτηναίοι (μαθητές) απόλαυσαν τήν έκθεση τής Άννας Φράνκ, αυτό τό απαύγασμα τής άντικειμενικής και άπροκατάληπτης προσέγγισης τής ιστορίας και κοινώνησαν τά ύψηλά τής μηνύματα περί δημοκρατίας, έλευθερίας και αλήθειας (λέμε, τώρα), έχουμε μία πρόταση από τόν φίλο Π.Κ. γιά τούς όργανωτές: Νά φέρουν στην πόλη μας και νά ύποχρεώσουν τά σχολεία μας νά παρακολουθήσουν (μέ τόν ακριβώς αντίστοιχο τρόπο) τό βραβευμένο - όσο και κυνηγημένο - θεατρικό έργο «Τό όνομά

(κλείσανε 4 χρόνια πρό ήμερών) και άδιαψεύτως τεκμηριωμένη ιστορία μιάς 23χρονης γενναίας κοπέλας πού αφήνει τό άμερικάνικο όνειρο και πάει ν' άγωνιστεί στην Κατεχόμενη Παλαιστίνη ύπέρ των άδυνάτων. Πάει και ύπερασπίζεται μέ τήν ίδια τής τή ζωή τής παλαιστινιακές παράγκες πασχίζοντας μέ τή μαρτυρία τής νά άναστείλει τή σιωνιστική κτηνωδία.

Δυστυχώς άποδεικνύεται λάθος: Ο έχθρός δέν όρρωδει πρό ούδενός. Η μπουλντόζα περνάει από πάνω τής. Ο όδηγός τής δηλώνει άμετανόητος. Η «δικαιοσύνη» τόν αφήνει έλευθερο. Η ίδια ή πατρίδα τής είναι άπρόθυμη νά κάνει τό παραμικρό σέ βάρος των φονιάδων. Τό όνομα τής Κόρης γίνεται μύθος γιά τό έθελοντικό κίνημα των γενναίων παιδιών όπου ανήκε. Τό θεατρικό έργο πού δημιουργείται μέ βάση τής σημειώσεις τής βραβεύεται στην Άγγλία μά λογοκρίνεται στις ΗΠΑ από τής άμερικανοεβραϊκές όργανώσεις. Η Κόρη δολοφονείται και μετά θάνατον.

Τί λένε λοιπόν οί άρμόδιοι, δέν έχει χρησιμα και ενδιαφέροντα μηνύματα γιά τή νεολαία μας αυτή ή ΑΛΗΘΙΝΗ ιστορία;

μου είναι Ρέητσελ Κόρη».

Νά ακούσουν τά παιδιά αυτή τή φορά όχι τήν άμφιλεγόμενη ιστορία ενός κοριτσιού πού κρύβεται στό δωμάτιό του δυό χρόνια και τελικά πεθαίνει από τυφο στή διάρκειά ενός πολέμου αλλά τήν σύγχρονη

Μπουργκάς - Άλεξανδρούπολη: Τέρμα τά λόγια, έργα τώρα!

Νά λοιπόν πού τελικά ύπεγράφη! Μιλάμε γιά τήν πολυθρόλητη τριμερή

συμφωνία (Ρωσίας - Βουλγαρίας - Έλλάδος) γιά τόν πετρελαιαγωγό Μπουργκάς - Άλεξανδρούπολης πού ύπεγράφη στις 15

Μαρτίου και σέ 2,5 χρόνια πρόκειται νά έχει ολοκληρωθεί. Μιά ιδέα ενός τεχνοκράτη (του Νίκου Γρηγοριάδη ό οποίος έβαλε τά γυαλιά σέ όλους τούς άναλυτές και συμβούλους τής Ψωροκόσταινας) πού μετά από 14 χρόνια ευδωθήκε, παρακάμπτοντας κυρίως τήν βουλγαρική κωλυσιεργία και τήν ελληνική άβελτηρία. Ήταν άναμφίβολα μία μεγάλη έπιτυχία πού πιστώνεται στην κυβέρνηση του Καραμανλή, άσχετάς τής προσφοράς των προκατόχων του, καθώς πρόκειται γιά τεράστιας σημασίας έργο μέ πλευρές τόσο άναπτυξιακές και οικονομικές, όσο και έθνικές. Συνοψίζουμε τά κυριότερα όφέλη:

1) Άναδεικνύεται ή γεωπολιτική σπουδαιότητα τής ελληνικής Θράκης. Μετά τόν έλληνοτουρκικό άγωγό φυσικού αερίου Καρατζάμπεη - Κομοτηνής (και τήν σχεδιαζόμενη έλληνοϊταλική του προέκταση), πού ολοκληρώνεται λογικά έντός του έτους, είναι τό δεύτερο διεθνές έργο πού συνδέεται μέ τήν περιοχή μας.

Συνέχεια στή σελίδα 4

«Νά 'ναι ή Ελλάδα ή πρώτη χώρα πού θ' άναγνωρίσει τό Κουρδιστάν!»

Μπροστά σέ ένα ένθερμο άκροατήριο άνω των 350 ατόμων (!), ό Σάββας Καλεντερίδης, ό Στέλιος Παπαθεμελής και ό Κώστας Καραϊσκος τό βράδυ τής 26ης Μαρτίου μίλησαν στους Κομοτηναίους (και όχι μόνο) γιά τήν ύπόθεση Ότζαλάν και έδωσαν τή μαρτυρία τους γιά όσα μείζονα θέματα συνδέονται μέ αυτήν. Ο πρώτος, ως συγγραφέας του βιβλίου «Παράδοση Ότζαλάν - Η ώρα τής αλήθειας» και αυτόπτης μάρτυς τής τραγωδίας του 1999 μίλησε μέ κάθε λεπτομέρεια γιά τό ιστορικό τής ύπόθεσης και τής ευθύνης πού ποτέ δέν άποδόθηκαν. Μέ τήν προπαγάνδα, τή λασπολογία και τήν μετάθεση ευθυνών ό τότε πρωθυπουργός σχεδόν άπαλλάχθηκε. Έτσι λοιπόν παραμένουμε δέσμοι εκείνων των έπιλογών τής τότε πολιτικής μας ήγεσίας και είμαστε άνύπαρκτοι στις έξειλιξεις περί τό Κουρδικό ζήτημα τό όποιο όδεύει (διά του Βορείου Ίράκ) προς

έξειλιξεις τεραστίας σημασίας γιά όλη τήν περιοχή. Ο τ. ύπουργός και ιδρυτής τής «Δημοκρατικής Άναγέννησης» Στέλιος Παπαθεμελής έξέθεσε τής ευθύνης των τότε κυβερνήτων, οί όποιοι παραβίασαν (μεταξύ άλλων και) τόν πανάρχαιο ελληνικό νόμο γιά τήν προστασία του ίκέτη, στέλνοντας τόν Κουρδο ήγήτη στό στόμα του λύκου. Ο διευθυντής του «Α» Κώστας Καραϊσκος, πού είχε και τήν ευθύνη τής διοργάνωσης τής εκδήλωσης, έξέθεσε τούς στόχους τής συγκεκριμένης βραδιάς, μέ τρόπο κάθε άλλο παρά... πολιτικά όρθό (όλο τό κείμενο βρίσκεται στή σελίδα 6). Στις έρωτήσεις πού άκολούθησαν δέν έλειψαν και οί μειονοτικές παρεμβάσεις (Χακί, Ντεντέ) πού όμως άπαντήθηκαν συντριπτικά - αυτό δέν ξερούμε μόνο αν οί ίδιοι αντιλήφθηκαν πόσο εκτέθηκαν και ρεζιλεύτηκαν.

Συνέχεια στή σελίδα 4

Έξ όνυχος τόν δημοκράτη...

Τό όχημα πού βλέπετε δίπλα (άπ' έξω κι από μέσα) είναι τό έπιμηκυμένο Χάμμερ πού παρήγγειλε ό Σαουδάραβας «πρίγκιπας» Αλ Ουαλίτ Μπίν Ταλά Αλ Σαούντ. Ο σεμνός αυτός έπιχειρηματίας λοιπόν, ανήκει στην τάξη εκείνη των Αράβων ήγετών πού δέν είναι καθόλου άσχημοι γιά τή δημοκρατική Δύση: Ούτε λέξη ποτέ άρθρώνουν κατά τής άποικιοκρατίας ούτε άγωνίστηκαν ποτέ γιά κάτι πέρα από τήν πάρτη τους, ούτε σκοτίστηκαν ποτέ γιά τά δικαιώματα κανένος όμοεθνή τους. Φαντάζεστε νάβρισκαν κανέναν Σαντάμ, Νασράλα, Άσαντ, μέ τέτοιο άμάξι!...

Στο εδώλιο της σεμνοτυφίας...

Λίγο μόλις καιρό μετά τα γεγονότα στην Αμάρυνθο γίναμε και πάλι μάρτυρες νέας επίθεσης που εξαπολύθηκε από τα μέσα ενημέρωσης σε βάρος καθηγητών ενός δημόσιου σχολείου. Τη φορά αυτή η επίθεση αφορούσε καθηγητές που συνόδευαν τελειόφοιτους μαθητές στην πενταήμερη εκδρομή τους, η δε κατηγορία που τους αποδόθηκε ήταν η «συγκάλυψη» βιασμού μαθήτριας στην εκδρομή, ενώ ζητήθηκε μάλιστα και η απόλυση(!) των συνοδών καθηγητών για τις «παραλείψεις» τους.

Η υπόθεση βέβαια παρουσιάζει αρκετά κενά και προκαλεί μάλλον δικαιολογημένους προβληματισμούς ως προς το κατά πόσον ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα ή αποτελεί κατασκευάσμα των μέσων ενημέρωσης για εξυπηρέτηση άλλων στόχων. Δικαιολογημένα δηλαδή κανείς διερωτάται γιατί να δει το φως της δημοσιότητας έναν ολόκληρο χρόνο μετά το συμβάν. Δικαιολογημένα διερωτάται πώς είναι δυνατόν σ' ένα χώρο γεμάτο κόσμο να κακοποιείται κάποιος και να μην ζητά βοήθεια. Ή πώς είναι δυνατόν να συμβαίνει πράγματι βιασμός, να τον αντιλαμβάνονται οι καθηγητές, και να μην υπερασπίζονται το θύμα – πραγματικά κανείς υγιής νους δεν κατορθώνει να δώσει εξήγηση σε μια τέτοια «συγκάλυψη». Γι' αυτό και αναφέραμε την πιθανότητα να μην είναι τελικά τα πράγματα όπως μας «σερβίρονται» αλλά να εξυπηρετούνται άλλοι στόχοι. Παραθέτω εδώ το σχόλιο από το ένθετο περιοδικό της «Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας» «On Off» και τη στήλη «Κοντέρ» (18/3/2007): «Γιατί άραγε προβάλλει και ξαναπροβάλλει το βίντεο με το διαβόητο μαθητικό πορνό ο Μάκης Τριανταφυλλόπουλος; Αφού ούτε αποκαλυπτικό κι επίκαιρο είναι ούτε θεαματικότητα προσφέρει, προς τι η επιμονή; Μήπως για να αποφύγει θέματα που είχε άλλοτε προαναγγείλει;»

Η αποφυγή άλλων θεμάτων που «καίνε» είναι μία πιθανή εξήγηση, εδώ όμως έχουμε επιπλέον όχι απλά μία υπόθεση που προβλήθηκε υπέρμετρα χωρίς ουσιαστικό λόγο, αλλά μία υπόθεση που στην πραγματικότητα

ήταν κατασκευασμένη: οι συνοδοί καθηγητές της εκδρομής κλήθηκαν από τους δημοσιογράφους της εκπομπής να καταθέσουν τη γνώση τους για το συμβάν. Από τις τριώρες και πλέον συνεντεύξεις απομονώθηκαν αποσπάσματα των δέκα λεπτών, κομμένα και ραμμένα στους στόχους εντυπωσιασμού της

δημοσιογραφικής «έρευνας». Ο Διευθυντής του λυκείου κλήθηκε επίσης να μιλήσει. Αν και δεν το αρνήθηκε, καμία φανερή κάμερα δεν κατέγραψε τα λόγια του: προτιμήθηκε η «κρυφή». Γιατί λοιπόν επιλέγει κανείς να βιντεοσκοπήσει έναν άνθρωπο με κρυφή κάμερα, όταν αυτός δεν τον εμποδίζει να το κάνει ολοφάνερα; Γιατί να πιστεύουμε ότι ο Διευθυντής ενός σχολείου, άνθρωπος με μόρφωση και πείρα, είναι τόσο ανυπεραστος ώστε να μην διανοείται ότι οι δημοσιογράφοι της κατεξοχήν δημοσιογραφικής εκπομπής που εισήγαγε στα τηλεοπτικά μας ήθη την κρυφή κάμερα δεν θα την χρησιμοποιήσουν και στην περίπτωση αυτή; Γιατί δηλαδή να πιστεύουμε ότι ένας Διευθυντής είναι τόσο αφελής ώστε να θεωρεί πως συνομιλεί «οφ δι ρέκοντ» με τους συγκεκριμένους συνομιλητές, τους «επιστήμονες» της κρυφής κάμερας;

Η κατασκευή βρομάει από μακριά. Ένα «πιασάρικο» θέμα ζητάμε, με αφορμές για ηθικοδιδασκαλικές προσεγγίσεις και για «κατακραύωση» της «σήψης», ώστε ο τηλεθεατής να μείνει εμβρόντητος με το στόμα ανοιχτό, η εύκολη τηλεθέαση να φέρει ζεστό χρήμα και το ενδιαφέρον να στραφεί σε άλλες κατευθύνσεις από τις καυτές της τρέχουσας επικαιρότητας. Ο στόχος είναι εύκολος κι ανυπεράσπιστος: η νέα γενιά μαθητών προβάλλεται συνολικά σαν γενιά χωρίς ήθος κι αξίες, ενώ και οι καθηγητές

τους παρουσιάζονται κάτι σαν μαστροποί, αφού αντιλαμβάνονται το «έγκλημα» αλλά το αφήνουν ατιμώρητο. Το μοναδικό σημείο που χαλάει την συνταγή είναι πως στην υπόθεση δεν εμπλέκονται αλλοδαποί. Κρίμα, γιατί έτσι στερούμαστε τη δυνατότητα να πατάξουμε και τον νεοελληνικό «ρατσισμό» που «καταδυναστεύει» την κοινωνία μας!

Αν όμως, ακόμη και χωρίς τον «ρατσισμό», η δουλειά των δημοσιογράφων – «ερευνητών» περαίνεται στο ακέραιο, μένει να ελέγξουμε ποιο είναι το «έγκλημα». Αναφορικά με τους μαθητές καταρχάς, ποιο ακριβώς είναι το «έγκλημά» τους; Το ότι επιχειρούν τα πρώτα τους ερωτικά βήματα; Κι αυτό συμβαίνει άραγε μόνο με τη σύγχρονη γενιά μαθητών; Αν ανατρέξουμε πίσω, όποια κι αν είναι η ηλικία μας, υπάρχει περίπτωση να μην ανακαλέσουμε στη μνήμη μας περιπτώσεις φίλων μας – για ν' αφήσουμε απέξω τον εαυτό μας – που ενηλικιώθηκαν ερωτικά στην εφηβεία τους; Η πενταήμερη εκδρομή πάντα αποτελεί για κάποιους εφήβους οποιασδήποτε γενιάς μια ευκαιρία ερωτικής ενηλικίωσης, και σίγουρα δεν πρέπει να της αποδίδουμε την «χαλάρωση των ηθών»: όσοι είναι αποφασισμένοι να ενηλικιωθούν ερωτικά, θα το κάνουν είτε στην πενήντημερη είτε οπουδήποτε αλλού. Η μόνη διαφορά του σήμερα από το χτες εντοπίζεται στα κινητά τηλέφωνα με δυνατότητα βιντεοσκόπησης. Κι όταν η ερωτική πράξη δημοσιοποιείται σε έκταση που ξεφεύγει από τη φαντασία των πρωταγωνιστών της, περνά δηλαδή από τον κύκλο των συμμαθητών σε κοινή θέα μέσω της τηλεόρασης, τότε οι άμυνες ενεργοποιούνται και η ερωτική πράξη βαφτίζεται «βιασμός».

Ας εξετάσουμε τώρα ποιο είναι το «έγκλημα» των καθηγητών. Υποτίθεται πως οι καθηγητές «συγκάλυψαν» έναν βιασμό. Ακόμη όμως κι αν παραβλέψουμε το γεγονός πως δεν φαίνεται να στοιχειοθετείται βιασμός, τιακριβώς θα έπρεπε να κάνουν οι καθηγητές; Να πάρουν σβάρνα τα κανάλια και να διαλαλούν «ιδού οι ένοχοι, λιθοβολήστε τους!»; Να τιμωρήσουν τους μαθητές, προτού καν αποφανθεί η Δικαιοσύνη, να οδηγηθούν δηλαδή στο λάθος των καθηγητών της Αμαρύνθου, που τόσο επικριτικά σχολιάστηκε; Ή μήπως να γίνουν εισαγγελείς και να καταγγείλουν τους βιαστές;

Την πρωτοβουλία αυτή δεν θα έπρεπε να την πάρει το θύμα, και μάλιστα έγκαιρα; Αν πάλι δεν υπάρχει βιασμός αλλά απλή διαπίστωση μιας ερωτικής πράξης ανάμεσα σε μαθητές, τι ακριβώς θα έπρεπε να περιμένουμε από τους καθηγητές; Να «τιμωρήσουν» τους «ενόχους» (για τι άραγε; Για προσβολή των «χρηστών ηθών»;) με αποβολή; Να τους αλλάξουν σχολικό περιβάλλον; Να τους στερήσουν τη δυνατότητα συμμετοχής στις πανελληνίες εξετάσεις; Να τους κουρέψουν γουλι και να τους κρεμάσουν ταμπέλα «είμαι τεντιμπόης»; Ή μήπως – το «αποτελεσματικότερο» όλων, νομίζω! – να τους φορέσουν... ζώνη αγνότητας; (Την οποία φυσικά οι νέοι θα την σπάσουν πλέον εκτός εκδρομής, ή, αν όχι τόσο άμεσα, κυρίως λόγω του «διωκτικού σοκ», σε πέντε το πολύ μήνες που θα γίνουν φοιτητές!) Δυστυχώς, οι «καταγγελίες» των τηλεοπτικών μας αστέρων δεν έχουν απλά υπερβεί τα όρια της γελοιότητας, αλλά – πολύ χειρότερα – κανακεύουν την σεμνοτυφία και τον πουριτανισμό, καθίζοντάς μας στο μεσαιωνικό εδώλιο της ιεράς τους εξέτασης.

Μένει να επανέλθουμε λοιπόν στη στόχευση του όλου κατασκευάσματος. Τι επιδιώκει η επαναλαμβανόμενη προβολή ενός όχι μόνο αμφιλεγόμενου αλλά και ανεπικαιρου θέματος; Απλά να βγάλει τον παρουνιστή του από τη δύσκολη θέση ν' αναφερθεί σε όσα υποσχέθηκε, για τα οποία ωστόσο φαίνεται να 'χει αλλάξει – ποιος ξέρει γιατί – γνώμη, όπως σχολιάζει η «Ελευθεροτυπία»; Μήπως απλά να μας «γαργαλήσει» με «απαγορευμένες» εφηβικές ερωτοτροπίες, θέμα «πιασάρικο» που πουλάει; Ή να «χαλυβδώσει» τα ολόενα «εξατιμζόμενα» ήθη μας; Είναι γεγονός πάντως, πως όταν οι καιροί είναι τόσο πονηροί, όταν η δημόσια εκπαίδευση δέχεται μία ανελέητη επίθεση, όταν οι φοιτητές βγαίνουν στους δρόμους, η δική μας ενυσχόληση με θέματα διαφορετικά από τα καυτά τρέχοντα μόνο «αθώα» δεν γίνεται να χαρακτηριστεί. Άλλωστε, και αυτού του είδους οι «αποκαλύψεις» επίθεση στη δημόσια εκπαίδευση συνιστούν, απαξιώνοντας τους νέους μας και καταβαρθώνοντας τους καθηγητές τους. Το θετικό της υπόθεσης ωστόσο είναι πως ο ρόλος των μεγαλόσημων τηλεοπτικών μας αστέρων αρχίζει να γίνεται κατανοητός απ' όλο και περισσότερους πολίτες. Οι επόμενες «αποκαλύψεις» τους θα μας βρίσκουν στο εξής όλο και πιο υποψιασμένους και δύσπιστους απέναντι στις μεθοδεύσεις τους, εξαιτίας των οποίων άλλωστε βρίσκονται οι ίδιοι πλέον στα πρόθυρα της απόλυσης απ' τις τηλεοράσεις και την εμπιστοσύνη μας.

Γιάννης Στρούμπας

ΟΙ ΣΤΑΥΡΩΤΗΔΕΣ

Του Α. Φρυδά, Προέδρου «ΕΛ. Μόρφου»

«ΗΜΕΙΣ νόμον έχομεν. Και κατά το νόμον ημών, οφείλει αποθανείν» (κατά Ιωάννην ιθ, 7) και ... «ουκ έχομεν βασιλέα ει μη Καίσαρα ... Πας, βασιλέα εαυτόν ποιών, αντιλέγει τω Καίσαρι» (κατά Ιωάννην ιθ, 15)). Συνεπώς, πας ο ανυπάκουος και «εξεγερμένος» επαναστάτης – ή Ζηλωτής – στην αδιασάλευτη Pax Romana και στο imperium, οφείλει να αποθάνει!

Αν επιχειρούσε κανείς να ιχνηλατήσει κάποιον σταθεράν που διατρέχει ολόκληρη την χρονική απόσταση των δύο χιλιετιών που μας χωρίζουν από την «δίκη» του Ιησού θα διαπίστανε ότι, οι σκηνές του δράματος στο Πραιτώριο, επαναλαμβάνονται απaráλλαχτες στην υφή τους, σε κάθε στιγμή της μακραίωνης αυτής περιόδου την ανθρώπινης Ιστορίας, καθώς σε όλα τα πλάτη και τα μήκη των ίχνων αυτής.

Διαχρονικά, σταθερά παραμένουν πάντοτε τα δομικά στοιχεία του σκηνηκού: Το μεμονωμένο άτομο (ή λαός), ο «υπήκοος» αντιμέτωπος με την εκδικητικότητα της «Εξουσίας» - τότε και τώρα – επειδή τόλμησε να αμφισβητήσει με το λόγο, ή με την πράξη του, την καθεστηκυία τάξη. Αμφισβήτηση που, σύμφωνα με τη λογική της «εξουσίας», συνιστά ένα ... κολάσιμο καθεστωτικό έγκλημα.

ΚΑΙ ΙΔΟΥ ... «ο όχλος», το σκηνηκό της «δίκης» του Ιησού που τον οδήγησε στη σταύρωση. Και σε δεύτερο πλάνο ο «Ιούδας που πρόδωσε» και ο «ληστής Βαρραβάς» που γλύτωσε, ο «Πέτρος» που αρνήθηκε ...

ΜΠΟΡΟΥΜΕ άραγε να μιλούμε για δίκη (και σταύρωση) και να επιχειρούμε αναψηλάφησή της, δύο χιλιάδες συν χρόνια μετά; Όχι, αποφαίνονται οι καλώς γνωρίζοντες. Γιατί ήταν μια «στημένη δίκη», μια παρωδία με προελημμένην απόφαση και χωρίς ίχνος δικαίου. Η τότε Εξουσία, κοσμική και θρησκευτική, ένοιωθε να απειλείται. Και ο «επικίνδυνος» έπρεπε να εξοντωθεί. Το «ουκ ενι Ιουδαίος, ουδέ έλλην, ουκ ενι δούλος, ουδέ ελεύθερος, ουκ ενι άρσεν και θήλυ ...» η εποχή και οι

άνθρωποί της, δεν μπόρεσαν να του τα συγχωρήσουν ποτέ ...

«ΗΜΕΙΣ νόμον» λοιπόν, έχομεν. Και κατά το νόμον «ημών», οφείλει να αποθάνει. Τούτο δε και εγένετο. Ο συμβιβασμός όμως με την ανοχή οδηγεί, χιλιάδες χρόνια τώρα (ως άλλο προπατορικό αμάρτημα), στην Σταύρωση. Με την «Ανάσταση» να αποτελεί το καταφύγιο των αδυνάτων και των ρομαντικά αδιόρθωτων, που κατάντησαν να μεταβάλλουν αυθαίρετα ακόμα και την καθιερωμένη σημασία των σύγχρονων γεγονότων (και ουαί τοις αφελέσι ...)

ΔΥΟ χιλιάδες συν χρόνια έχουν περάσει από τη δίκη του Ιησού. Και το Ρωμαϊκό Ποινικό Δίκαιο – κώδικας αδηρής – εξακολουθεί να συντηρεί την «κρατική σκοπιμότητα» και την εκδικητικότητα της Εξουσίας. Είναι οι κανόνες που διδάσκουν ότι η αντίσταση κατά του «καθεστώτος», αποτελεί εσχάτην προδοσία! Ένα, δηλαδή, έγκλημα που δεν το σβύνει ούτε η εσχάτη των ποινών (crimen quod morte non intercidit), αλλά (που) ακολουθεί ως ανάθεμα η μνήμη του «καταδικασμένου», ακόμα και σ' αυτά τα μέλαθρα του Αχέροντα. Η «δίκη» του Ιησού και τα μηνύματα του Ευαγγελίου, δεν άγγιζαν – όπως αποδεικνύεται συνεχώς – ποτέ τους την «Εξουσία». Και ύστερο αποκούμπι (κακώς) της ανθρωπότητας των καθημαγμένων, το ελπιδοφόρο πως: Το uber alles και το imperium, δεν διαρκούν για πάντα. Πλην όμως ...

... Πέπλο φενάκης περιβάλλει τους αφελείς εξ ημών, καθώς τα σμήνη των αλλοφώνων και οι υλακές της μόθηρσικης εθνοκτονίας ύαινας φάριον (φέσι) φέρουσας, επέπεσαν καθ' ημών ως άλλοι σταυρωτήδες καθ' ότι ... «Χρυσός αεί δόλος εστί και άργυρος ανθρωποισιν (το χρυσάφι και το ασήμι πάντοτε σαγηνεύουν τους ανθρώπους) κατά τον Αρχαίο Φωκυλίδη. Δεν είναι ώρα, λοιπόν, για σιωπή. Ποτέ άλλωστε δεν ήταν, επειδή ...

Υ.Γ. ...το μέλλον δεν είναι γραμμένο. και η μοίρα είναι ότι φτιάχνουμε. Ο «όχλος» και οι κυβερνήσεις. Κανένας – κοντολογής – δεν μπορεί ν' ανέβει στην πλάτη μας, αν δεν σκύψουμε πρώτα εμείς ... Οθεν;

Αντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθηρακικό

Έντυπο Γνώμης

Διεύθυνση: Κ. Καραθεοδωρή 15,

691 00, Κομοτηνή

Τηλέφωνο: 25310 81537

Τηλεμοιότητα: 25310 81536

Ηλ. διεύθυνση: karaiskk@otenet.gr

www.antifonitis.gr

Κωδικός 1380

Έκδοση του σωματείου

ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ

Υπεύθυνος κατά τόν νόμο:

Καράϊσκος Κώστας

Συντάσσεται από επιτροπή

Έκτύπωση: ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΡΟΔΟΠΗΣ Α.Ε.

Ετήσια συνδρομή:

Ιδιωτών 25 €

Εξωτερικού, συλλόγων, οργανισμών,
κλπ: 50 €

Αριθμοί λογαριασμών:

EUROBANK 306-0100211038

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 779/603135-81

Ανα-γνώσεις

Η αποκατάσταση των Ελλήνων Φιλισταίων

Για όσα επί χρόνια είναι γνωστά, ξεχεται και η αρχαιολογική επιβεβαίωση μέσω New York Times και «Καθημερινής»:

«...Τα ευρήματα δείχνουν ότι οι Φιλισταίοι ήταν περισσότερο προηγμένοι από τους κτηνοτρόφους γείτονές τους, τους Ισραηλίτες, που αργότερα αμαύρωσαν το όνομα των Φιλισταίων στη Βίβλο, χαρακτηρίζοντάς τους πληκτικούς και αδαείς. Η αρχαιολογική σκαπάνη διαψεύδει τους χαρακτηρισμούς αυτούς, αποδεικνύοντας ότι οι Φιλισταίοι διέθεταν πολιτισμό και γραφή, όταν εγκαταστάθηκαν στην Παλαιστίνη από την περιοχή του ελληνικού Αιγαίου, γύρω στο 1200 π.Χ. Στα ερείπια του λιμανιού Ασκελόν των Φιλισταίων, νότια του Τελ Αβιβ, οι αρχαιολόγοι εξέτασαν 19 τμήματα κεραμικών και κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι οι Φιλισταίοι είχαν γράψει πάνω στα κομμάτια αυτά. Ορισμένα από τα κεραμικά σκεύη είχαν κατασκευασθεί αλλού, ίσως στην Κύπρο ή την Κρήτη, και μεταφέρθηκαν στα ισραηλινά παράλια από τους πρώτους Φιλισταίους εποίκους.

Την ανακάλυψη παρουσιάζουν στο τρέχον τεύχος της αρχαιολογικής επιθεώρησης The Israel Exploration Journal δύο καθηγητές του Πανεπιστημίου Χάρβαρντ, ο Φρανκ Μουρ Κρος και ο Λόρενς Στέγκερ. Ο Κρος θεωρείται αυθεντία στις γλώσσες και τις διαλέκτους της Μέσης Ανατολής, ενώ ο αρχαιολόγος δρ Στέγκερ, είναι επικεφαλής της Αποστολής Λίον Λέβι του Πανεπιστημίου Χάρβαρντ στην Ασκελόν.

Στην έκθεσή τους, οι δύο επιστήμονες επισημαίνουν ότι τα γραπτά αυτά «αποκαλύπτουν για πρώτη φορά ότι οι πρώτοι Φιλισταίοι κάτοικοι της Ασκελόν ήξεραν να γράφουν και να διαβάζουν, σε μη-σημιακή γλώσσα, που δεν έχει ακόμη αποκρυπτογραφηθεί». Η αρχαιολογική ομάδα γίνεται πιο τολμηρή, μερικές σελίδες πιο κάτω: «Ίσως να μην ήταν υπερβολικό να πούμε ότι οι επιγραφές είναι γραμμένες σε κυπρο-μινωϊκή γραφή, την οποία χρησιμοποίησαν και αλλοίωσαν οι Φιλισταίοι».

Ο δρ Κρος αποκαλύπτει ότι οι επιγραφές της Ασκελόν είναι παρόμοιες με κείνες που ανακαλύφθηκαν σε ανασκαφές στην Κύπρο και το Ουγκαρίτ της Συρίας. Η γραφή διαθέτει ορισμένα από τα χαρακτηριστικά της «Γραμμικής Α», που χρησιμοποιήθηκε από τους λαούς του Αιγαίου μεταξύ 1650 και 1450 π.Χ. Αυτή η μυστηριώδης γραφή υποκαταστάθηκε από τη διάδοχό της, τη Γραμμική Β, που ταυτίστηκε με το Μινωϊκό πολιτισμό και αποκρυπτογραφήθηκε στα μέσα του 20ού αιώνα.

«Δεν μπορούμε ακόμη να διαβάσουμε την επιγραφή, όπως συμβαίνει και με τις κυπρο-μινωϊκές επιγραφές που βρέθηκαν στην Κύπρο», λέει ο δρ Κρος.

Οι δύο ερευνητές δεν εκπλήσσονται από το ότι οι επιγραφές της Ασκελόν είναι γραμμένες σε γραφή της περιοχής του Αιγαίου. Οι βιβλικοί Φιλισταίοι άλλωστε είναι σίγουρα ο μυστηριώδης «Θαλασσινός Λαός», που προήλθε από τα νησιά του ελληνικού Αιγαίου και εποίκησε πολλά σημεία των Ανατολικών ακτών της Μεσογείου».

Και η Ακαδημία Αθηνών κατά του γελοιογραφήματος της Ρεπούση

Από τό in.gr (22-3) ή είδηση για τό γνωστό πιά σχολικό έγχειριδίδο Ιστορίας:

«Σφόδρη επίθεση στο βιβλίο Ιστορίας της Στ' Δημοτικού εξαπολύει η Ακαδημία Αθηνών, με τη γνωμοδότηση που ετοίμασε και αναμένεται να στείλει στο υπουργείο Παιδείας σήμερα, Πέμπτη, ή το αργότερο την Παρασκευή. Σύμφωνα με όσα αναφέρουν «Τα Νέα», η Ακαδημία δεν αρκείται σε γενική κριτική στο βιβλίο, αλλά προχωρεί σε παρατηρήσεις και ανάλυση «λαθών» που καταμέτρησαν τα μέλη της «συντονιστικής επιτροπής» ακαδημαϊκών, σχεδόν σελίδα προς σελίδα.

Συγκεκριμένα, αναφέρεται σε «παραλείψεις», «λάθη» και «απροσεξίες» των συγγραφέων ανά κεφάλαιο. Είναι χαρακτηριστικό ότι ενώ οι συγγραφείς του βιβλίου είπαν στην εφημερίδα ότι περιμένουν τη δημοσιοποίηση του κειμένου για να τοποθετηθούν, ήδη εκδηλώθηκαν οι πρώτες αντιδράσεις: Ο καθηγητής Ιστορίας του Πανεπιστημίου Αθηνών Αντώνης Λιάκος επιτέθηκε στην Ακαδημία, καταλογίζοντάς της ολόπλευρο συντηρητισμό και απόσταση από τις ανάγκες της νεολαίας.

Οι ακαδημαϊκοί, με το κείμενο-γνωμοδότηση υποστηρίζουν ότι το βιβλίο παρουσιάζει σοβαρές παραλείψεις ιστορικών γεγονότων. Για παράδειγμα, αναφέρεται ο ισχυρισμός ότι οι μαθητές δεν ενημερώνονται για τις «οδονηρές για τον Ελληνισμό» πτυχές της Τουρκοκρατίας. Σχετικά με την Επανάσταση του 1821, η επιτροπή γνωματεύει ότι «δεν τονίζεται η ουσία και οι σκοποί της».

Παραλείψεις και αδυναμίες εντοπίζει η Ακαδημία και για άλλες ιστορικές περιόδους.

Τό θαύμα της Επιδάουρου πού ακόμη εξευνάται

Στήν επιθεώρηση της «Αμερικανικής Έταιρείας Ακουστικής» τά νέα τών εξευνών για τό θέατρο της Επιδάουρου:

«Η εντυπωσιακή ακουστική του αρχαίου θεάτρου της Επιδάουρου οφείλεται στο πέτρινα εδωλιά του, καθώς το σχήμα και η διάταξή τους είναι ιδανικά για το φιλτράρισμα του θορύβου χαμηλής συχνότητας, διαπιστώνουν Αμερικανοί φυσικοί.

Ηδη από τον 1ο π.Χ αιώνα, ο Ρωμαίος αρχιτέκτονας Βιτρούβιος θαύμαζε το πώς οι αρχαίοι Έλληνες είχαν διαρρυθμίσει τα καθίσματα της Επιδάουρου «σύμφωνα με την επιστήμη της αρμονίας» για να ακούγονται καθαρότερα οι φωνές των ηθοποιών. Ακόμα και ο παραμικρότερος ψίθυρος στη σκηνή του θεάτρου ακούγεται πεντακάθαρα στις τελευταίες θέσεις σε απόσταση 60 μέτρων. Το θέατρο κατασκευάστηκε τον 4ο π.Χ. αιώνα και ήρθε ξανά στο φως το 1881. Ο Νίκο Νεκλέρκ και η Σίντι Ντεκίτζερ του Ινστιτούτου Τεχνολογίας της Τζόρτζια, οι οποίοι είχαν ήδη μελετήσει την ακουστική σε αρχαία θέατρα των Μάγια στο Μεξικό, αποφάσισαν να διερευνήσουν τη θαυμάσια ακουστική της Επιδάουρου.

Όπως αναφέρει το Nature.com οι υπολογισμοί τους έδειξαν ότι οι κλιμακωτές θέσεις του θεάτρου λειτουργούν ως ηχητικό φίλτρο, καθώς το σχήμα τους είναι ιδανικό για να καταστέλλει τους ήχους χαμηλής συχνότητας, κύριο συστατικό του θορύβου. Η διάταξη των θέσεων, που θυμίζει τα πάνελ ηχομόνωσης σε σχήμα αβγοθήκης, φιλτράρει τις συχνότητες κάτω από 500 Hertz, όπως το μουρμούρισμα του κοινού και το θρόισμα των φύλλων. Η εξασθένιση των χαμηλών συχνότητων επιτρέπει να ακούγονται πλουσιότερες οι φωνές των ηθοποιών, που αποτελούνται κυρίως από υψηλές συχνότητες. Η αφαίρεση των χαμηλών τόνων από τις φωνές δεν δημιουργεί πρόβλημα, καθώς ο ανθρώπινος εγκέφαλος μπορεί να συμπληρώνει τις συχνότητες που λείπουν - ένα φαινόμενο που αξιοποιείται σε ηχεία μικρού όγκου τα οποία ακούγονται στο αφτί πολύ μεγαλύτερα...»

ΙΡΑΚ: 4 χρόνια Κατοχικής Ληλασίας

Όπως ακριβώς ή Κατοχή της Ελλάδας από τους ναζί είχε και την καταστροφική οικονομική της διάσταση, έτσι συμβαίνει και στο αμερικανοκρατούμενο Ιράκ σήμερα. Προσέξτε τά συντριπτικά στοιχεία που βγαίνουν από τις ίδιες τις ΗΠΑ.

ΗΠΑ: Μαζικές διαδηλώσεις (50.000 στην Ουάσινγκτον, Λέι ή Μόντ) κατά της Κατοχής στο Ιράκ

Εδώ και λίγο καιρό ή ξερυνα πού διεξάγει ή Επιτροπή της Βουλής τών Αντιπροσώπων για τήν μεγαλύτερη μεταφορά μετρητών της ιστορίας (από τόν Μάιο του 2003 μέχρι τόν Ιούνιο του 2004), βγάζει... λαγό. Δώδεκα δισ. δολάρια εστάλησαν από τή Νέα Υόρκη στη Βαγδάτη 363 τόνο χρέμα σέ 484 παλέτες μέ C-130 τά χρέματα αυτά σέ «δικαιούχους» της Κατεχόμενης χώρας και χάθηκαν!

Ποιός πήρε τά χρέματα αυτά; Δέν υπάρχει κανένα στοιχείο! Διανεμήθηκαν, λέει, από τήν Συμμαχική Προσωρινή Αρχή του Πώλ Μπρέμερ σέ διάφορους, από τίσ καρότσες ήμφορητών σέ «συμβολαίουχους», σέ άνυπαρκτους ύπαλλήλους ύπουργείων κτλ. Ά, δηλώθηκε κάποια στιγμή και ληστεία 1.000.000 δολαρίων από τήν Αρχή αλλά κανείς δέν σκοτίστηκε νά τό ψάξει. Άλλα

500 έκ. διατέθηκαν μέ τήν ένδειξη «θά άποφασισθούν»! Η έταιρεία συμβούλων άπό τό Σάν Ντιέγκο πού έπρόκειτο νά παρακολουθήσει τήν διανομή τών χρεμάτων δέν τό έπραξε ποτέ.

Τί άπάντησε ό οικονομικός σύμβουλος του Μπρέμερ, ό άπόστρατος David Oliver, στίς σχετικές έρωτήσεις; «Ότι έπρόκειτο για ιρακινά χρέματα, όποτε ποιός σκοτίζεται!!! Έπρόκειτο για κεφάλαια άπό πωλήσεις ιρακινού πετρελαίου, χρέματα άπό τό πρόγραμμα «πετρέλαιο για τρόφιμα» του ΟΗΕ και άπό κατασχέσεις ιρακινών περιουσιακών στοιχείων μετά τόν πρώτο Πόλεμο του Κόλπου.

Όλη αύτή ή ληλασία βασίστηκε στο ταχύτατο ξεπάγωμα του ιρακινού πολιτικού χρέματος (και μέ τίσ εύλογίες του ΟΗΕ). Θυμίζουμε ότι μόλις επί Κλίντον ξεπάγωσαν μερικά κουβανικά

κεφάλαια δεσμευμένα άπό τήν επανάσταση του Κάστρο (1959!), παραμένουν δεσμευμένα ιρακινά κεφάλαια μετά τήν άνοδο του Χομεϊνί (1979), μά και δικτατόρων όπως ό Ίντι Αμίν, ό Νοριέγκα... Τά ιρακινά χρέματα όμως ξεπάγωσαν σέ χρόνο-ρεκόρ 50 ήμερών (!) και εστάλησαν στην σαρασσομένη χώρα για νά διαθέτει ρευστό τό φέουδο του Μπρέμερ. Καί άντί τουλάχιστον νά διατεθούν στον άπλό κόσμο - θά αναλογούσαν 15.000 δολάρια σέ κάθε άνδρα, γυναίκα και παιδί! - κατασπαταλήθηκαν μέχρι δεκάρας, πριν αναλάβει ή ιρακινή Κυβέρνηση (των Κουϊσιγκ), σέ συνεργάτες του κατοχικού καθεστώτος, αφήνοντας τόν λαό νά στερείται ρεύμα και νερό!

Όπως είναι φανερό δέν ρέει μόνο αίμα στην πολύπαθη άραβική χώρα...

Πράσινες μπουστιές - Λουλακί προδοσίες

Καθώς τελείωσε ή περιοδία του βλακο-Μπους στή Λατινική Αμερική είναι καλά νά δούμε τί ακριβώς πέτυχε. Γιατί μπορεί νά ήταν ό Τσάβες πού γέμιζε τά γήπεδα μέ κόσμο στην αντιπεριοδεία του, ώστόσο οι ΗΠΑ πήγαν νά κερδίσουν όχι τίσ καρδιές τών λαών αλλά τίσ τσέπες τους. Έτσι λοιπόν αύτή τή φορά ή αντιτρομοκρατική ρητορεία του 2005 εξαφανίστηκε και στή θέση της ήρθε ή έγνοια για τήν άνάπτυξη και τό... περιβάλλον!

Στήν Ουρουγουάη πείστηκε ό πρόεδρος Ταμπάρε Βάσκες νά ξεκινήσει διμερές έμπόριο μέ τίσ ΗΠΑ, αφήνοντας τήν έμπορική ένωση του Νότου (Mercosur) κατά μέρος. Στήν Γουατεμάλα δόθηκαν διαβεβαιώσεις ότι τό Τείχος στα Μεξικανοαμερικανικά σύνορα δέν θά αλλάξει τίποτε στην ύποδοχή τών λαθρομεταναστών (μόνη διεξοδος τών φτωχών της χώρας και άπαραίτητη βαλβίδα άσφαλείας για τήν ληστροική άρχουσα τάξη). Στο Μεξικό συζητήθηκε κυρίως ή προοπτική της Βορειοαμερικανικής Ένωσης (ΗΠΑ - Καναδάς - Μεξικό). Τήν Κολομβία τήν καλόπιασαν μέ άλλα 600 έκ. δολάρια βοήθεια και σχεδόν ταυτόχρονα ανακοινώθηκε ή καταδίκη της Chiquita Banana Brands International άπό άμερικανικό δικαστήριο για χρηματοδότηση άκροδεξιών παραστρατιωτικών τό 2003.

Έκει όμως πού παίχτηκε τό χοντρό παιχνίδι ήταν ή Βραζιλία του Λούλα. Η γνωστή και σέ μάς (άπό τήν περίπτωση του ΠαΣοΚ) έκφύλιση του φιλολαϊκού Κόμματος τών Έργατών δέν περιορίζεται πιά μόνο σέ σκάνδαλα κυβερνητικών παραγόντων αλλά και σέ μία συμπαράταξη μέ τά άμερικανικά συμφέροντα όλο και πιο άπροσημάτιστη. Καί δέν μιλάμε βέβαια για τήν άστυνομική καταστολή τών διαδηλώσεων κατά του Μπους αλλά για τήν διμερή συμφωνία για τήν αϊθανόλη. Είναι γνωστό ότι ή Βραζιλία

άναπτύσσοντας τή σχετική τεχνολογία και αξιοποιώντας τίσ πλουτοπαραγωγικές της πηγές (φυτείες ζαχαροκάλαμου) ήδη άπό 30 χρόνια πριν κατάφερε νά ήγηθεί της παγκόσμιας βιομηχανίας τών έναλλακτικών αυτών καυσίμων. Ηδη ή πλειοψηφία τών όχημάτων της χώρας χρησιμοποιεί αϊθανόλη για τήν κίνηση και ή Βραζιλία όνομάζεται Σαουδική Αραβία της αϊθανόλης, καθώς σέ 5 χρόνια άναμένεται διπλασιασμός της παραγωγής, πιθανότατα μέ δημιουργία νέων φυτειών στον Αμαζόνιο (περιβάλλον; Ποιό περιβάλλον;). Καθώς λοιπόν οι ΗΠΑ άναζητούν έναλλακτικές μορφές ένεργειας πέραν του πετρελαίου, και αυξάνουν έκθετικά τήν καλλιέργεια ένεργειακών φυτών, είδαν στή Βραζιλία τόν μελλοντικό τους συνεταιίρο. Έτσι, μέ τό άζημίο, μιλούν για τήν «ένεργειακή επανάσταση», τήν «πράσινη ένεργεια» και άλλα πράσινα άλογα, έχοντας εξασφαλίσει τό ζαχαροκάλαμο της Αϊτής (μετά τό πραξικόπημα κατά του Αριστίντ και μέ τήν παρουσία και βραζιλιάνικων δυνάμεων Κατοχής στο νησί) πάρεϊ θέση μάχη: Μέ τήν συμφωνία Μπους - Λούλα όρίζεται ή Διαμερικανική Επιτροπή Αϊθανόλης, πού έδρεύει στο Μαϊάμι, διαχειριστής της διμερούς βιομηχανικής κι έμπορικής συνεργασίας. Ίδρυτής της είναι ό πρώην ύπουργός Γεωργίας της Βραζιλίας και νύν μεγαλοεπιχειρηματίας Ρομπέρτο Ροντρίγκες, μέ κύριους συνεταιίρους τόν Κολομβιάνο Αλμπέρτο Μορένο και τόν... Τζέμπ Μπους*! Μάλιστα τήν ίδια μέρα καταδικάστηκε ό διεφθαρμένος Βραζιλιάνος πολιτικός Πάουλο Μαλούφ στή Νέα Υόρκη, προφανώς σέ ένδειξη καλών προθέσεων άπό τήν πλευρά τών ΗΠΑ. Κάπως έτσι ή ένταξη του Λούλα στο νεοφιλελεύθερο στρατόπεδο φάνηκε λιγότερο προδοτική... **K.K.**

* Οι Μπους άγόρασαν επίσης τεράστιες έκτάσεις στην κομβική περιφέρεια Τσάκο της Παραουάης, σέ μία περιοχή μέ τεράστιες ένεργειακές δυνατότητες λόγω φυσικού άερίου και ύδατοπτώσεων.

3 0 0

Είδα τους «300» του Μίλλερ στον κινηματογράφο. Δέν μπορώ νά κρύψω τό πόσο μου άρεσε, παρά τίς προϋπάρχουσες έπιφυλάξεις: Χολυγουντιανό σώου, κατασκευάσμα σέ στούντιο, αισθητική τών κόμικς, ιστορικές ανακρίβειες, πολιτικές (άντιραϊνικές ή κρυπτοφασιστικές) όπισθοβουλίες...

Πρέπει νά πώ ότε όυτε όι ιστορικές ανακρίβειες ήταν σημαντικές, όυτε τό πολιτικό μήνυμα ήταν εύθές άντιπερσικό, όυτε τό θέαμα φτωχό. Άντιθέτως, τά ξεκάθαρα μηνύματα ήταν σαφέστατα ύμνητικά τής έλευθερίας, τής πατρίδας καί... διαφημιστικά τών άρχαίων μας προγόνων μέχρι παρεξηγήσεως! Ό ένθουσιασμός του έλληνικού κοινού καί τό κυρίαρχο αίσθημα περηφάνειας στην έξοδο από τίς αίθουσες προβολής λέει πολλά. Δέν καταλαβαίνω, άφου έμεις είμαστε άνίκανοι νά κάνουμε κάτι άνάλογο, γιατί δέν ΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ τούς Άμερικανούς νά τό κάνουν αυτοί. Κι άς άκούμε τίς Θερμοπύλες ώς... Hot Gates.

Μπουργκάς - Άλεξανδρούπολη: Τέρμα τά λόγια, έργα τώρα!

Συνέχεια από την 1η σελίδα

2) Μειώνεται ή έξάρτηση τής Ρωσίας από τά τούρκικα χούγια. Η παράκαμψη τών Δαρδανελλίων ήταν όμόνος έναλλακτικός νότιος δρόμος πού μπορούσε νά έχει ή Ρωσία πρós τήν Δύση καί τής τόν παρέχει ή έλληνοβουλγαρική διέξοδος.

3) Η χώρα μας ώφελείται οικονομικά καθώς εισπράττει τά τέλη διέλευσης καί ό Έβρος θά είναι ό τελικός αποδέκτης σημαντικού μέρους αυτών, για τήν χρηματοδότηση τής ανάπτυξης του. Βεβαίως αυτό τό τελευταίο πρέπει νά διασφαλισθεί με κάτι παραπάνω από... λόγια.

4) Δημιουργούνται εκατοντάδες θέσεις εργασίας - όχι μόνο για τήν κατασκευαστική μά καί για τήν σύνολη περίοδο λειτουργίας - καί μεγάλη οικονομική δραστηριότητα πού όφείλεται αποκλειστικά στην ύπαρξη του άγωγού.

5) Έντάσσεται ή Άλεξανδρούπολη καί μέσω αυτής ή έλληνική Θράκη στό παγκόσμιο δίκτυο τών κόμβων μεταφοράς ένέργειας, με ό,τι αυτό σημαίνει για τήν ασφάλειά της.

6) Συνδέεται ή χώρα μας με τήν όμόδοξη τής σλαβική οικογένεια καί πλησιάζει τούς γείτονές της πού άπαρνήθηκε επί Ψυχρού Πολέμου για χάρη τών δυτικών «συμμάχων».

7) Δίνεται άλλη μία μεγάλη ευκαιρία για δουλειές στην άνηρη έλληνική ναυτιλία.

Ό αντίλογος

Εδώ είναι ίσως άνάγκη νά δοϋμε καί τά άντεπιχειρήματα πού έχουν δει τό φώς τής δημοσιότητας, όχι μόνο από γελοίους τουρκοφοβικούς πού τρέμουν ένα «νέο '22» (!) αλλά καί από φίλους σοβαρούς καί αξιόπιστους, όπως είναι όρισμένα μέλη τής Οικολογικής Έταιρείας Έβρου*. Κατ' άρχήν τό «δέν ρωτήθηκε ή τοπική κοινότητα» ΔΕΝ είναι έπιχείρημα. Πού

άκούστηκε νά ρωτάει τό κράτος τίς τοπικές κοινωνίες για ζητήματα τέτοιας ένθνικής σημασίας; Καί τί θά πει «πρόκειται για ιδιωτική επένδυση»; Τώρα άνακαλύπτουμε ό,τι ζούμε σέ καπιταλιστικό σύστημα ή μήπως ή άξια τής επένδυσης κρίνεται από τόν δημόσιο ή μη χαρακτήρα της; Καί δέν καταλαβαίνουμε τήν πρόσθετη έξαρτηση τής οικονομίας μας από τό πετρέλαιο λόγω του άγωγού. Αυτός θά κρίνει τήν πορεία μας πρós έναλλακτικές μορφές ένέργειας; Από τήν άλλη είναι όντως πιθανό νά ύπάρξουν άρνητικές συνέπειες στην τοπική οικονομία (π.χ. στην παράκτια άλιεία) αλλά τό τελικό ίσοζύγιο μπορεί νά είναι άρνητικό; Θέλουμε επίσης νά ρωτήσουμε, ποίος ήταν ό «άναπτυξιακός προσανατολισμός τής περιοχής» με τόν όποιο δέν συνάδει ό άγωγός; Ποιά συγκεκριμένη δραστηριότητα άναιρείται με τήν διέλευσή του; Ποιές ήπιότερες μορφές ανάπτυξης ύπάρχουν από μία ύπογείως διερχόμενη σωλήνα - μήπως ή βιομηχανική «ανάπτυξη» πού είδαμε τά τελευταία χρόνια; Μπορεί νά άγνοηθεί τό τεράστιο ένθνικό όφελος από τό συγκεκριμένο έργο; Βεβαίως καί πρέπει νά ληφθούν όλα τά μέτρα ασφάλειας για τυχόν έπιπτώσεις στο περιβάλλον αλλά αυτά είναι πράγματα πού μπορούν νά προβλεφθούν. Καμμία ύποβάθμιση του τουριστικού προϊόντος τής Τεργέστης δέν γνωρίζουμε νά επήλθε από τήν κατασκευή του εκεί άντίστοιχου άγωγού. Εφόσον δέν μιλάμε όυτε για έξορξη όυτε για διύλιση αλλά μονάχα για μεταφορά, νομίζουμε ό,τι μία στοιχειώδης επαγρυπνιση τών πολιτών μπορεί νά άποτρέψει τά τυχόν άσχημα σενάρια καί νά άποφέρει στον τόπο μας τά όφέλη πού όλοι προσδοκούμε.

* Έννοείται ό,τι έμεις είμαστε πάντοτε άνοικτοί στον διάλογο.

«Νά 'ναι ή Ελλάδα ή πρώτη χώρα πού θ' άναγνωρίσει τό Κουρδιστάν!»

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Ό ένας μας μέμφθηκε για τήν έφαρμογή (;) του μακιαβελικού «ό έχθρός του έχθρου μου είναι φίλος μου» καί είπε πώς «ή Τουρκία τό 1941-42 άρνήθηκε τήν άγγλική προσφορά τών νησιών του Άν. Αιγαίου!» Ό άλλος έδειξε νά μην κατανοεί λέξεις όπως «διορατικότητα» καί νά άποσκοπεί στο νά προβοκάρει τό άκροατήριο. Ένας τρίτος ρώτησε τόν Καλεντερίδη πώς επέλεξε τήν Κομοτηνή νά έρθει (!). Όλα άπαντήθηκαν δεόντως, με τόν Σάββα νά θυμίζει πώς για νά ύπερασπίζεται μία μειονότητα τά δικαιώματά της πρέπει

Γκιούλ στο Σκόπια πώς «πρώτη ή Τουρκία τά άναγνώρισε με τό όνομα Μακεδονία», είπε πώς πεμπτοουσία τής πολιτικής θά ήταν νά πράξουμε ως Έλλάδα τό ίδιο με τό Κουρδιστάν. Φυσικά κι έμεις θυμίσαμε τή συλλογή ύπογραφών (1998) τών μειονοτικών δημοσιογράφων ύπέρ τής έκδοσης του «τρομοκράτη» Άπο από τήν Ιταλία στην Τουρκία μά καί τίς κραυγαλέες όμοιότητες τής κεμαλικής προπαγάνδας για Κούρδους (έκει) καί Πομάκους (έδώ). Συνολικά ήταν μία τεράστια έπιτυχία μας, από κάθε πλευρά. Πάμε γι' άλλα!

Σχόλια πτερόεντα

Στις 14 Μαρτίου, όι μαθητές τής Γ' Τάξης του 2ου Γυμνασίου Ξάνθης παρουσίασαν στο Ίδρυμα Θρακικής Τέχνης καί Παράδοσης τίς προτάσεις τους για τά προβλήματα πού δημιουργεί ή άλόγιστη χρήση τών Μέσων Μεταφοράς καί ιδιαίτερα του άυτοκινήτου στην πόλη. Όι μαθητές Π. Γκίκα, Κ. Ζαΐμης, Κ. Ισκελής, Όρ. Ιωάννου, Κ. Μακρή καί Β. Ρέστα, με συντονιστή καθηγητή τόν κ. Νικόλαο Αμοιρίδη, παρουσίασαν τά άποτελέσματα τών έρευνών τους σχετικά με τό πρόβλημα τής άτμοσφαιρικής ρύπανσης καί παρέθεσαν προτάσεις για τόν περιορισμό καί τήν μελλοντική έξάλειψή του: δένδροφύτευση, έπανασχεδιασμό τών δρόμων, δημιουργία πεζοδρόμων καί έπιβολή άυστηρών κυρώσεων στους παραβάτες του Κώδικα Όδικής Κυκλοφορίας ως λύσεις του κυκλοφοριακού προβλήματος στην πόλη τους. Η παρουσίαση τής έργασίας τών μαθητών πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια του διαγωνισμού τής Έκστρατείας «ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ - Συνεισφορά στο Περιβάλλον», στον όποιο συμμετέχουν Γυμνάσια από 28 πόλεις τής χώρας. Με τό πέρασ τών εκδηλώσεων καί στή διάρκεια του καλοκαιριού όλα τά έργα τών διαγωνιζόμενων ομάδων θά εκτεθούν στον Αερολιμένα Αθηνών «Ε. Βενιζέλος», ένω ή καλύτερη έργασία θά έπιβραβευθεί με ένα ταξίδι στις Βρυξέλλες για 7 ήμερες. Το πρόγραμμα τελεί ύπό τήν αιγίδα τών Υπουργείων Παιδείας καί Θρησκευμάτων, Μεταφορών καί Έπικοινωνιών, καί Ανάπτυξης. Για νά μην άρχίσετε όμως αισιόδοξες καί άστοχες για τήν εκπαίδευσή μας σκέψεις, σας πληροφορούμε ό,τι κύριος χορηγός του προγράμματος είναι ή ΤΟΥΤΟΤΑ, με ύποστηρικτές τίς εταιρείες JET OIL, AEGEAN, ING καί INFORM LYKOS. Τόσο καλά νέα ή Δημόσια Παιδεία μας!

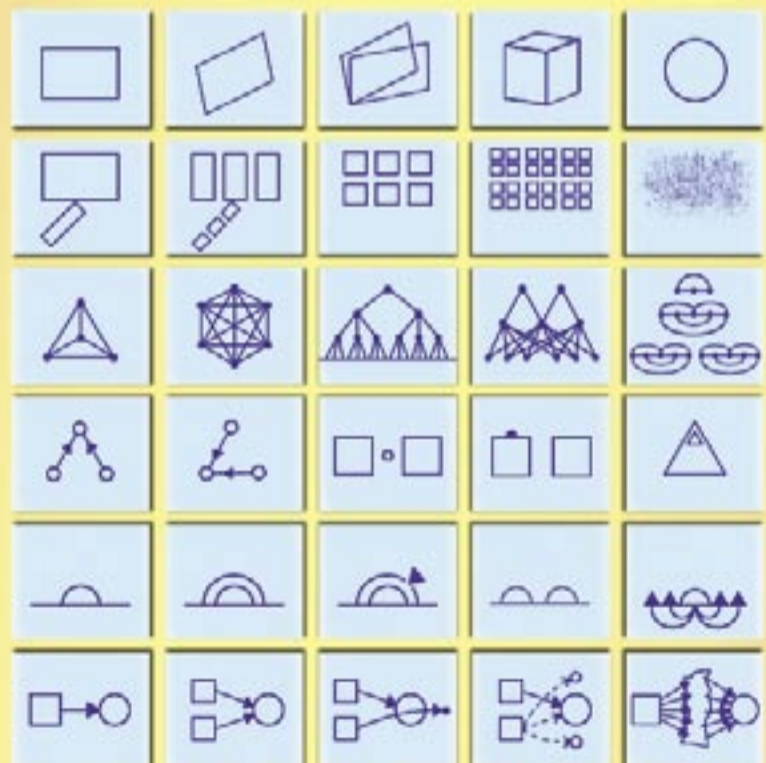
Τό Ποντιακό ζήτημα καί ή γενοκτονία τών Έλλήνων του Πόντου παρουσιάστηκε στο 27ο Συνέδριο για τό Όλοκαύτωμα (Τίτλος φετινού συνεδρίου: «Συνεργασία, άδιαφορία, αντίσταση: Άπαντήσεις στο όλοκαύτωμα καί τή γενοκτονία») τό όποιο διοργανώθηκε στο Millersville University τών ΗΠΑ. Το Συνέδριο διοργανώθηκε από τήν 25η έως τήν 27η τήν Μαρτίου καί περιελάμβανε, ένότητες για τό ζήτημα του Έβραϊκού όλοκαυτώματος σέ όλο τόν κόσμο καθώς καί τίς συνιστώσες του, τό ζήτημα τής Βοσνίας -Ερζεγοβίνης, ένω για πρώτη φορά σέ άνάλογο συνέδριο παρουσιάστηκε ένότητα για τίς γενοκτονίες πού έχει διαπράξει τό όθωμανικό κράτος καί ή Τουρκία. Για τή γενοκτονία τών Έλλήνων του Πόντου μίλησε ό Φάνης Μαλκίδης του Δ.Π.Θ., τακτικό μέλος τής Διεθνούς Ένωσης Ακαδημαϊκών για τήν μελέτη τών γενοκτονιών (International Association of Genocide Scholars).

Νάμαστε καί πάλι σέ περίοδο σχολικών εκδρομών, τών πενθήμερων διακοπών πού άπολαμβάνει ή έκάστοτε Γ' Λυκείου. Εϋχόμαστε βεβαίως νά μην συμβεί τίποτε παρόμοιο με τά τραγικά τροχαία τών τελευταίων χρόνων αλλά δέν είναι αυτό μονάχα τό πρόβλημα τών εκδρομών αυτών. Εκτός του ό,τι κοστίζουν στις οικογένειες ένα δυσβάστακτο ποσό πού πλησιάζει τά 1000 ευρώ, δέν έχουν καμμία σχέση με τόν ρόλο καί τήν άποστολή του σχολείου. Προγράμματα εικονικά, χωρίς τήν πραγματική μορφωτική ή (όντως) ψυχαγωγική διάσταση, με κορυφή τής βραδυνής έξόδου στα νταμπαντουμπάδικα, με κεφαλοκνηγούς μαγαζάτορες καί μίζαδρους στή σχολική κοινότητα, με διατεταγμένο Ξενύχτι καί ποτό - για νά μην έπεκταθούμε καί στα περαιτέρω. Πώς είναι δυνατόν νά παραμένει ό «θεσμός» αυτός χωρίς τήν παραμικρή έγνοια από πλευράς ΥΠΕΠΘ, μήπως καί διορθώσει κάτι; Φτάνει νά ίκανοποιούνται όι άρπάχτρες τής Ρόδου καί όι τουριστοπράκτορες; Όλα τ' άλλα τσιμέντο νά γίνουν;

ΝΟΗΤΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

Νίκος Λυγερός

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΠΑΝΙΔΗ, Θερμοπυλών & Πλάτωνος 11, Ξάνθη
τηλ. 25410 27544, τ/ο 25410 27544, info@spanidis.gr

Πληροφόρηση à la τούρκα

Η εφημερίδα *Μιλλέτ* που βγαίνει στην Ξάνθη δεν είναι απλά αυτό που λέμε εθνικιστικό έντυπο· ξεχειλίζει από τουρκισμό. Ας δούμε λοιπόν ενδεικτικά ένα τυχαίο φύλλο των συντοπιτών μας, προκειμένου να αντιληφθεί ο αναγνώστης μας για τι πράγμα μιλάμε. Ημερομηνία 15-3-2007, φύλλο 69. Στην πρώτη σελίδα φωτογραφία του ψευδομουφτή Ξάνθης **Αχμέτ Μέτε** μαζί με μια ομάδα μουσουλμάνων θεολόγων και τον Τούρκο Πρόξενο Κομοτηνής. Στη δεύτερη σελίδα αναφέρεται κενότερα στο δείπνο που παρέθεσε ο μουφτής και στο οποίο μιλώντας ο ίδιος είπε πως "όπως κάθε τσομπάνης είναι υπεύθυνος για το κοπάδι του, έτσι και εμείς σαν ανώτατοι θρησκευτικοί λειτουργοί πρέπει να έχουμε συνείδηση των καθηκόντων μας". Ο Πρόξενος στην ομιλία του τόνισε πόσο σημαντική είναι η ενότητα και ιδιαίτερα η συνέχιση της ενότητας. Εμφανής η προσπάθεια της περιχαράκωσης των "προβάτων" από τον "αρχιτσομπάνη" της οδού Ιώνων, εν όψει μάλιστα του διορισμού ιμάμηδων στα τζαμιά από την ελληνική πολιτεία, τρέμουν μη τυχόν κανείς ξεφύγει από τον κόκκινο δρόμο...

Στην πρώτη σελίδα επίσης βρίσκεται άρθρο με τίτλο: «Ο Γάλλος διπλωμάτης ήρθε αλλά γιατί;» Αναφέρεται στην επίσκεψη του **Προξένου της Γαλλίας**

στην Ξάνθη. Η εφημερίδα αιτιολογεί την επίσκεψη ως εξής: Ήρθε για να μάθει τις τακτικές που χρησιμοποιούν οι Έλληνες στην διοίκηση των μουσουλμάνων. Κατηγορεί την Γαλλία πως διέπραξε γενοκτονία στην Αλγερία και καταλήγει ως εξής: «Το ρατσιστικό κράτος της Γαλλίας επισκέπτεται την ρατσιστική Ελλάδα - που είναι ειδικός σε αυτά τα θέματα - για να μάθει τις τακτικές που

Παροιμώδεις οί δημοκρατικές ευαίσθητες του μειονοτικού Τύπου

εφαρμόζει. Διότι οι μουσουλμάνοι στην Γαλλία εξηγούνται, ενώ στην Δ. Θράκη της Ελλάδας οι «Τουρκομουσουλμάνοι» παρά τις δεκάδες καταπιέσεις δεν

εξεγείρονται και δεν προκαλούνε υλικές ζημιές. Να, αυτό πώς το κατάφερε η Ελλάδα, αναρωτιούνται οι Αγγλοι και οι Γάλλοι! Σαφέστατο το μήνυμα προς τους αναγνώστες της φυλλάδας, δεν μπορείτε να πείτε...

Η σελίδα 3 είναι η σελίδα του κυρίου **Μουσταφά Τράμπα**. Με τον μόνιμο υπότιτλο «Η ματιά του διανοούμενου» (sic) πλασάει κάθε βδομάδα το δελτίο τουρκισμού βγάζοντας το ψωμάκι του. Στο συγκεκριμένο φύλλο λοιπόν αναφέρεται αρχικά στις εκδηλώσεις που έκαναν οι δικηγορικοί σύλλογοι Ξάνθης και Κομοτηνής με θέμα τις δικαστικές αρμοδιότητες των μουφτηδών. Αναφέρει και σωστά μάλιστα πως ήταν εμφανής και στις δύο εκδηλώσεις η έλλειψη ενός ειδικού γύρω από το Ισλάμ. Κατηγορεί τους ομιλητές ότι προσπάθησαν να αναδείξουν τον Ισλαμικό νόμο ως ένα μεσαιωνικό σύστημα το οποίο καταπιέζει τις γυναίκες. Ακολούθως προσπαθεί να αντικρούσει τις θέσεις που εξέφρασε η διευθύντρια του «Παρατηρητή», Τζένη Κατσαρή, για την θέση της γυναίκας στην μειονότητα. Στο ίδιο θέμα αναφέρεται ο μεταξύ άλλων και πρόεδρος του Συλλόγου Επιστημόνων Μειονότητας (και υβριστής των

Πομάκων που πρωτοστάτησαν στο κίνημα της συλλογικής τους αυτοσυνειδησίας) **Τζενγκίζ Ομέρ** με χαρακτηριστικές προτάσεις τις εξής: «Η Ελλάδα τον τελευταίο καιρό ανέθεσε στους δικηγορικούς συλλόγους Ξάνθης και Κομοτηνής το καθήκον να προσπαθήσουν καταστρέψουν τις μουφτείες... Η Ελλάδα δεν είναι λαϊκή χώρα. Την ελέγχουν και την κατευθύνουν η Εκκλησία και οι παπάδες. Έχει ένα θεοκρατικό χαρακτήρα. Εν ολίγοις πρόκειται για μια χώρα των παπάδων»!!!

Στο ίδιο θέμα αναφέρεται και ο **Φεϊζουλάχ Χασάνκαγια** στην σελίδα 5, όπου αναφερόμενος στη νύξη που έκαναν οι ομιλητές για την Σαρία γράφει τα εξής απίστευτα: Αν σε μια μουσουλμανική κοινότητα αρθεί η Σαρία, τότε είναι δυνατόν να βαφτιστεί (χριστιανή) ολόκληρη η κοινότητα ή και να καταστραφεί. Αυτές τις δύο μεθόδους τις δοκίμασαν σε δύο

περιόδους οι γείτονες μας οι Βούλγαροι. ....Φέρετε τους Τουρκομουσουλμάνους σε μια πλατεία και βαφτίστε τους. Κι όποιος δεν δεχτεί ενεργείστε με βάση την αρχή «Καλός Τούρκος, ο νεκρός Τούρκος». Δηλαδή κ. Φεϊζουλάχ στην μάνα πατρίδα σου (κατά τα γραφόμενα σου) υπάρχει σαρία; Ή θα τολμούσες ποτέ εκεί να προτείνεις την επαναφορά της; Όσο για τον φόβο της βάφτισης εδώ και αν έχεις δίκιο... Πραγματικά μέρα νύχτα όλοι οι χριστιανοί αξιωματούχοι (νομάρχες, δήμαρχοι, στρατιωτικοί, μητροπολίτες) άλλη δουλειά δεν έχουν κι ασχολούνται με το πώς θα σας κάνουν χριστιανούς... Είναι προφανές ότι ο άνθρωπος απευθύνεται σε άτομα με μόρφωση εκδοροσφαγέων...

Στην σελ. 6 οδηγίες για το πώς συνταξιοδοτείται κάποιος και πληροφορίες για το τελευταίο νομαρχιακό συμβούλιο (λίγη χαλάρωση χρειάζεται κι ο αναγνώστης, και ξανά προς τη δόξα τραβά) Στη σελίδα 7 τίτλος άρθρου: Το υπουργείο θρησκευμάτων στηρίζει την κληρονομιά. Αναφέρεται στην κίνηση της Τουρκίας να αναστηλώσει, να επισκευάσει τα οθωμανικά μνημεία σε διάφορες πόλεις εκτός Τουρκίας με όχημα τις αδελφοποιήσεις των δήμων. Στην ίδια σελίδα ανακοίνωση - διαμαρτυρία από την Ένωση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων Τουρκικού Κόσμου για την απόφαση του δικαστηρίου της Χάγης που δεν καταδίκασε την Σερβία για γενοκτονία των μουσουλμάνων. Η σελίδα 10 αναφέρεται στο συνέδριο της τουρκικής και αζερικής διασποράς που έγινε στο Αζερμπαϊτζάν. Μετείχαν ο Ερντογάν, ο πρόεδρος των Τουρκοκυπρίων Μ. Αλή Ταλάτ και ο πρόεδρος του Αζερμπαϊτζάν Ιλχάμ Αλίεφ..

Και επιστέγασμα, στη σελίδα 12, ένα ποίημα με τον... μοναδικής ευρηματικότητας τίτλο «*Είμαι Τούρκος*». Ε, χωρίς την Τέχνη δεν μπορούν να ζήσουν αυτοί οι άνθρωποι, κακά τα ψέμματα...

M.K.

Κίτρινος Τύπος, Μαύρη Αντίδραση

Τό βράδυ (23:15) της 26ης Μαρτίου, στην έκπομπή «Κίτρινος Τύπος» του Μάκη Τριανταφυλλόπουλου στο κανάλι ΑΛΤΕΡ, έγινε μία πολύ ενδιαφέρουσα κουβέντα γύρω από την δραστηριότητα της Γκιουλμπεγιάζ Καραχασάν. Η καταλυτική παρέμβαση, που έδωσε και τον τόνο στη συζήτηση, έγινε από τον φίλο Σεμπαεδίν Καραχότζα, που διευθύνει την «Νατπρές». Ενώπιον λοιπόν της μεγάλης ομήγυρης, και με τρεις βουλευτές παρόντες, ο Σεμπαεδίν κέρδισε σαρωτικά τις έντυπώσεις, τόσο με την εκπλήσσοσα ευχέρεια έκφρασης στην ελληνική γλώσσα (πώς την μιλάει ή Καραχασάν; Έ, καμμία σχέση!), όσο και με την τολμηρή μά και προσεγμένη έκφραση των θέσεών του. Μετέφερε λοιπόν τις

καταγγελίες που εισέπραξε από κατοίκους των χωριών της ορεινής Ξάνθης, πώς ή Γ.Κ. περιοδεύει τά χωριά παροτρύνοντας τους Πομάκους κατοίκους τους να δηλώνουν Τούρκοι, αφού έτσι τους συμφέρει. Η Καραχασάν δέχθηκε ότι περιοδεύει αλλά όχι κι ότι προπαγανδίζει τον τουρκισμό. Αρνήθηκε μάλιστα κι ότι γνωρίζει τον Σεμπαεδίν.

Δέν πειράζει. Όλοι όσοι παρακολούθησαν την έκπομπή κατάλαβαν ποιός έλεγε την αλήθεια, ποιός κρύβεται και ποιός όχι, παρά τό κλίμα τρομοκρατίας που πασχίζουν κάποιοι να επιβάλουν στά πομακοχώρια και τό οποίο μάλιστα αναφέρθηκε από βουλευτική χείλη στην έκπομπή. Κι αξίζουν συγχαρητήρια στον Μ. Τριανταφυλλόπουλο που, άσχετως των όποιων κινήτρων του, ανέδειξε τό θέμα.

Ανωτέρω ο περιφνημος χάρτης της «ανεξάρτητης Θράκης» που βρισκόταν στην επίσημη ιστοσελίδα του Υπουργείου Παιδείας της Τουρκίας. Πρόκειται για χάρτη που είχε κυκλοφορήσει από δυτικοθρακικά σωματεία Τούρκων με αλυτρωτική ιδεολογία και τον είχαμε δημοσιεύσει στον «Αντιφωνήτη» πριν 7-8 χρόνια. Βεβαίως, για να είμαστε ακριβείς, γράφει πως πρόκειται για ελληνική επικράτεια, αλλά μέ πολύ άμυδρά γράμματα ως φόντο του χάρτη (ή λέξη Γιουνανιστάν που καλύπτει και την Μακεδονία).

Δέν λέμε, πάλι καλά που διαμαρτυρήθηκε ή Κυβέρνηση και κατέβηκε από την (επίσημη) θέση του, αλλά πέρα από τέτοιες ενέργειες καλά θά ήταν να βλέπαμε και πρωτοβουλίες προς ουσιαστικότερες κατευθύνσεις (Παιδεία, οικονομία, ιδεολογία, πολιτισμός...)

Καθείς και οί συνοδοιπόροι του

Τελικά οί συγγραφείς της σχολικής Ιστορίας της Στ' Δημοτικού όλο και διευρύνουν τον κύκλο των ύποστηρικτών τους. Τώρα πιά, πέρα από τον πρόεδρο των Κεμαλιστών Αττικής και περιχώρων, την κ. Μαντλήν Ολμπράιτ, τον κ. Τζώρτζ Σόρος, τον κ. Αντώνη Λιάκο, και την κ. Κ.Π. που εκτελεί χρέη γραμματέως στο σωματείο «Κερκόπορτα», δύο δημοσιογραφικά στελέχη της Θράκης προσχώρησαν στο στρατόπεδο Ρεπούση: Η **Χουλιιά Έμιν** και ο **Τζεμίλ Καπζά**, εκδότρια της προξενοφυλλάδας «Γκιουντέμ» και πρόεδρος της Ένωσης Επιστημόνων Μειονότητας αντίστοιχα, μάς τά χώνουν μέσα από την φυλλάδα (φ. 16-3-07) της πρώτης γιά... «έθνικισμό» και επικροτούν τό επιστημονικό ρεπουσογράφημα. Τώρα ή Επιστημη νομίζουμε ότι δικαιώθηκε πιά και κέρδισε τή μάχη κατά του σκοταδισμού και του φανατισμού...

ΝΑΤΠΡΕΣ

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΟΜΑΚΩΝ

Από τον περασμένο Δεκέμβριο κυκλοφορεί τό μηνιαίο δισέλιδο των Πομάκων της Θράκης, σέ επιμέλεια του Σεμπαεδίν Καραχότζα.

Όσοι φίλοι του «Α» ζητούν κατά καιρούς να βοηθήσουν τή Θράκη, έχουν πλέον έναν ακόμη τρόπο:

Νά γραφούν συνδρομητές στη «Νατπρές» («Εμπρός»), στηρίζοντας τήν πομάκικη φωνή που πασχίζει να όρθοποδίσει και νά αναπτυχθεί.

Ηλεκτρονική διεύθυνση:

kepoer@yahoo.gr

Τηλέφωνο: 6947125675

Γιά τό άγος Ότζαλάν*

Φίλες και φίλοι,
Σας καλωσορίζουμε στην αποψινή εκδήλωση του «Αντιφωνητή», με τους δύο εξέχοντες προσκεκλημένους - και σπουδαίους Έλληνες: τον βουλευτή και πρώην υπουργό κ. Στέλιο Παπαθεμελή, γνωστό φίλο και τακτικό επισκέπτη της Θράκης, και τον κ. Σάββα Καλεντερίδη, αντισυνταγματάρχη ε.α. και διευθυντή του εκδοτικού οίκου «Ινφονόμων», περισσότερο γνωστό στο ευρύ κοινό από την εμπλοκή του στην υπόθεση Οτζαλάν, με την γνωστή τραγική κατάληξη. Αφορμή βέβαια της αποψινής μας συνάντησης είναι η έκδοση του βιβλίου του «Παράδοση Οτζαλάν - Η ώρα της αλήθειας».

Πριν δώσω τον λόγο στους δύο φίλους μας θα μου επιτρέψετε μία εισαγωγή στο θέμα που την κρίνω απαραίτητη. Για μας η αποψινή εκδήλωση είναι τεράστιας σημασίας κι εύχομαι καθέννας φεύγοντας από δω να έχει προσθέσει κάτι στην συγκρότησή του κι όχι μόνο να έχει ικανοποιήσει την περιέργειά του για το ποιος πρόδωσε τότε, πώς εξελίχθηκαν τα γεγονότα ή το τι λέει ο Καλεντερίδης για τον Οτζαλάν κτλ κτλ. Εξηγώ λοιπόν τις προσδοκίες μας από την αποψινή βραδιά:

1) Η διαλεύκανση της μαύρης εκείνης περιόδου που κατέληξε στο άγος της παράδοσης του Οτζαλάν στους Τούρκους. Ο λόγος του συγγραφέα, γραπτός και προφορικός, είναι τόσο ισορροπημένος, ξεκάθαρος και έντιμος που δεν αφήνει κανένα περιθώριο παρανόησης και αμφιβολίας. Αποδίδει με τρόπο ακριβοδίκαιο, μακριά από κάθε λογική άσπρου-μαύρου, τις ευθύνες που αναλογούν σε καθέναν, ιεραρχώντας με αδηρίτη λογική τις προτεραιότητες και σταθμίζοντας με πολύπλευρη προσέγγιση το πλαίσιο των συνθηκών. Πολλοί εμπλεκόμενοι στην υπόθεση εκείνη έκαναν λάθη ή εσφαλμένες εκτιμήσεις, κάποιοι αναδείχθηκαν κατώτεροι των προσδοκιών και της προσωπικής τους ιστορίας, όμως ο συγγραφέας μόνο στον τότε πρωθυπουργό Κώστα Σημίτη (Ζερμπίνη, Αβούρη, ή όπως αλλιώς τον λέγανε) αποδίδει τόσο ύποπτο ρόλο. Μία εκτίμηση που ήταν ταυτόσημη σε όλους όσους παρακολούθησαν κάπως την εξέλιξη της υπόθεσης αλλά και τη στάση του εν λόγω μετά την κατάληξή της, όταν επί δέκα μέρες κρυβόταν στο

σπίτι του χωρίς να εμφανίζεται πουθενά. Θυμίζω την αυθόρμητη διαδήλωση που έγινε τη βραδιά εκείνη της εθνικής μας ταπείνωσης από 10.000 οργισμένο κόσμο και η οποία κατέληξε σε λιθοβολισμό της πρωθυπουργικής κατοικίας με συνθήματα για τον Ιούδα, τον καταδότη κτλ. Σημειώνω ότι εμείς τον γράφαμε έκτοτε και επί χρόνια με μικρό σίγμα, θεωρώντας ότι το κεφαλαίο πολύ του έπεφτε, δεν το εδικαιούτο. Φυσικά τεκμήρια αδιάσειστα

Παπαθεμελής, Καλεντερίδης, Καραϊσκος

δεν παρατίθενται στο βιβλίο, ούτε και το non paper που είχε υπογράψει ο εν λόγω το 1996 στην Ουάσιγκτον για τερατισμό των ελληνοκυριακών σχέσεων, οι οποίες μέχρι τότε ήταν αδερφικές - και όχι μόνο λόγω του κοινού εχθρού. Τον ρόλο του τον καταδεικνύει η αλληλουχία των συμβάντων και η κοινή λογική. Μπορεί καθέννας να διαβάσει το βιβλίο και να βγάλει τα δικά του συμπεράσματα.

2) Η αποκάλυψη του τρόπου με τον οποίο λειτουργεί το σύστημα εξουσίας τόσο στην Τουρκία, μα και στην Ελλάδα και διεθνώς, μέσα από το βιβλίο. Θέλω να επισημάνω εδώ ότι το βιβλίο του Σάββα Καλεντερίδη είναι μία μεγάλη προσφορά στον μέσο πολίτη που θέλει να γνωρίζει τον τρόπο που διαπλέκονται οι παράγοντες εξουσίας και οι οποίοι δημιουργούν αυτό που καλούμε σύστημα. Δεν θυμάμαι ποτέ να ξαναδιάβασα τόσο ξεκάθαρα τόσες λεπτομέρειες που να φωτίζουν το τοπίο της διπλωματίας, της πολιτικής, του Τύπου, των μυστικών υπηρεσιών, της Μαφίας. Και ταυτόχρονα να αποκαλύπτει τόσο

ότι πολέμησε, ίσα-ίσα ότι βρισκόταν στην Κύπρο εκείνη τη στιγμή. Ο άλλος ήταν στην Εθνική Φρουρά, αλλά οι υπεύθυνοι δεν θεωρούν ότι έχει την ίδια αξία. Ένας άλλος ακόμα δεν μπορεί να γυρίσει στην Κύπρο χωρίς να κινδυνεύσει η υγεία του, αλλά το κράτος δεν τον προσέχει. Πολέμησαν σε μια μάχη που δεν υπήρξε. Έτσι και οι μανάδες ζουν έναν αγώνα που θεωρείται από πολλούς ως ξεπερασμένος. Είναι μόνες τους, και ο κόσμος αντί να δει την αξία τους, τις λυπάται ως ξεχασμένες ψυχές ενός αγνοούμενου αγώνα. Κανείς δεν θέλει να τις βοηθήσει πραγματικά, διότι αποτελούν τη ζωντανή ιστορία που δεν ξεχνά, και η τεχνητή καθημερινότητα την κοιτάζει με δέος. Προτιμά τη λήθη και το λάθος.

Όποιος δεν σέβεται το παρελθόν είναι καταδικασμένος να το ζητήσει. Η πραγματικότητα της ιστορίας δεν αλλάζει, και κάθε πέτρα των κατεχομένων είναι εδώ για να βγάλει την κραυγή της. Άλλοι φοβούνται τόσο πολύ ν' ανοίξει ο φάκελος της Κύπρου που προσπαθούν να μας πείσουν ότι δεν υπάρχει, όμως αυτό δεν μας αφορά. Σημασία δεν έχουν τα χαρτιά και οι χάρτες, μα οι ζωντανές θυσίες της μάχης και οι ζωντανές μνήμες του αγώνα που δεν τέλειωσε.

καθαρά τον παράγοντα των προσώπων, των ανθρώπων που εμπλέκονται όπως και τον παράγοντα της τύχης. Τίποτε δεν είναι αναπόφευκτο και δεν υπάρχουν μονόδρομοι, ανεξαρτήτως της ισχύος της άλλης πλευράς, είναι ένα από τα αισιόδοξα μηνύματα του βιβλίου, παρά την τραγική ιστορία που παραθέτει.

3) Η επαναθεμελίωση των ελληνοκυριακών σχέσεων που τόσο καιρία επλήγησαν από την υπόθεση εκείνη. Δεν θέλω ούτε να θυμάμαι πόσες αθλιότητες γράφτηκαν ειδικά εκείνες τις μέρες από τους σημιτοφύλακες, εκείνο το ελεεινό σινάφι των εντεταλμένων γραφιάδων, κατά του PKK, του Οτζαλάν και των Κούρδων. Πόση λάσπη έριξαν στο κυριακό εθνοκαταλυτικό κίνημα, που με τόση αγάπη το είχε αγκαλιάσει ο ελληνικός λαός, προκειμένου να πείσουν ότι αυτός που τους τάζει είχε παραδώσει στην Αγκυρα έναν αχρείο, έναν σταλινικό, έναν άκαπνο, έναν δειλό. Και άσχετα με τις τότε κυριακές αντιδράσεις σε βάρος των πρεσβειών μας στην Ευρώπη, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η κύρια ευθύνη ήταν δική μας. Θα διαφωνήσω εδώ με τον συγγραφέα που απορρίπτει την

κυριακή στάση και τον λόγο της Ντιλάν στο Χόλιντεϊ Ιν, ήμουν παρών τότε και νομίζω ότι με πιο κόσμιο τρόπο δεν θα μπορούσε να μιλήσει για τους υπεύθυνους της εθνικής τους καταστροφής.

4) Το ξεμασκάρεμα του πολιτικοϊδεολογικού καρκινώματος που με τον τίτλο «εκσυγχρονισμός» επιχείρησε και επιχείρει ακόμη και σήμερα να επιβάλει στον λαό μας τον εθνομηδενισμό και την ξενοδοουσία με ψευδολογίες, αθλιότητες πάσης φύσεως και συχνά με μεθόδους παρακρατικές. Το ζήσαμε επί ΠαΣοΚ την εποχή του Σημίτη (κατάσταση που δυστυχώς συνεχίζεται και επί του διαδόχου του), το ζούμε και σήμερα σε μικρότερη κλίμακα επί ΝΔ. Εδώ ίσως είναι ανάγκη να πούμε ότι οι κρίσεις αυτές δεν ενέχουν καμία μικροκομματική σκοπιμότητα. Με πόνο καρδιάς διαπιστώσαμε την διολίσθηση του ΠαΣοΚ από τις πατριωτικότερες θέσεις που είχε ποτέ εκφράσει ελληνικό κόμμα στο αντίθετο άκρο, μετά την κατάληξή του από άτομα με τις αντιλήψεις, το επίπεδο και το ήθος του Σημίτη. Η μαρτυρία του κ. Παπαθεμελή εδώ, καθώς έζησε από τα μέσα την διαδικασία αυτή, μπορεί να είναι πολύτιμη. Με ανάλογα δε συναισθήματα βλέπουμε μια παρόμοια πορεία και του σημερινού κυβερνώντος κόμματος. Πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα η διατήρηση του κατάπτυστου βιβλίου Ιστορίας της Στ Δημοτικού, το οποίο υπερασπίζεται το Υπουργείο Παιδείας, πασχίζοντας να μας πείσει ότι το μαύρο είναι άσπρο,

αφού έτσι λέει η σύγχρονη «επιστήμη». Δεν πρόκειται για σύνδεση άσχετων θεμάτων. Διαβάστε τα ονόματα όσων υπερασπίζονται ενυπογράφως σήμερα το διαβόητο εγχειρίδιο και βάλτε τα δίπλα σε κείνα που υπέγραψαν την συμπαράστασή τους στον Μανώλη Βασιλάκη, που τότε διεκπεραίωσε την προπαγάνδα κατά του Σάββα και όλων όσων εμπλέκονταν στην υπόθεση (μέχρι και μένα είχε αναφέρει!) χωρίς να είναι πόνια του σημαντικού περιβάλλοντος. Πρόκειται για τα ίδια άτομα, με την προσθαφαίρεση μερικών ακόμη, περάσανε κι οκτώ χρόνια, βλέπετε. Όσοι υπέγραψαν υπέρ του Σχεδίου Ανάν, κατά του δημοψηφίσματος της Εκκλησίας, υπέρ κάποιων... γνωστών διωκόμενων πρακτόρων κτλ κτλ. Είναι ανάγκη να μην ξεχνάμε ότι πέρα από την αόριστη ηρωτεία υπάρχουν και οι πολύ συγκεκριμένες ενέργειες, σαν αυτήν του χειρισμού της υπόθεσης Οτζαλάν που κατέληξε στην παράδοσή του στους Τούρκους.

5) Η ανάδειξη της φυσιογνωμίας του Έλληνα αξιωματικού Σάββα Καλεντερίδη, που έτυχε τόσο χυδαίας αντιμετώπισης από κείνους που πρόδωσαν ή προθυμοποιήθηκαν να καλύψουν τους ενόχους. Δεν θέλω να τον φέρω σε δύσκολη θέση βέβαια λέγοντας ενώπιόν του επαινετικά λόγια για το άτομο και την προσφορά του. Στην πραγματικότητα θα αρκούσε και η απλή επανάληψη των εύφημων μνημών που του απέδωσε η πατρίδα για τις μοναδικές του υπηρεσίες. Είναι επιτακτική ανάγκη να λέγονται μερικά πράγματα όπως έχουν. Τόσο γιατί μας έχει κατακλύσει η σχετικότητα των απόψεων για όλους και για όλα, αυτό που λέμε η αλήθεια του καθενός, όσο και γιατί μας έχει αποκαρδιώσει η επιβολή - προβολή μετριοτήτων και μηδενικών σε καιρία πόστα της δημόσιας ζωής της πατρίδας μας. Είναι λοιπόν απαραίτητο να προβάλλονται οι ξεχωριστοί συμπατριώτες εκείνοι που ευκαιρίας δοθείσης αποδεικνύουν ότι σ' αυτή τη χώρα υπάρχουν ακόμη άνθρωποι που τιμούν το χρώμα και την ιδέα της αιώνιας Ελλάδας και φέρουν επαξίως το όνομα του Έλληνα. Τα θετικά πρότυπα λείπουν από τον δημόσιο βίο μας και μαρτυρίες ζωής σαν αυτήν του Σάββα Καλεντερίδη πρέπει να μπαίνουν σε πρώτο πλάνο. Εμείς, ως «Αντιφωνητής», έντυπο γνώμης της ελληνικής Θράκης, τιμούμε στο πρόσωπό του την τιμιότητα, την ευθυκρισία, τον πατριωτισμό και τις πολύπλευρες ικανότητες που τον καθιστούν υπόδειγμα Έλληνα αξιωματικού και πολίτη και τον ευχαριστούμε που μας τιμά με την παρουσία του απόψε.

Κώστας Καραϊσκος

* Η όμιλία εκφωνήθηκε στη σχετική εκδήλωση του «Α» (26-3-07)

Η μάχη και ο αγώνας της Κύπρου

Ν. Αυγερός

Οι αφηγήσεις των οπλιτών θυμίζουν έντονα εκείνες των μανάδων των αγνοουμένων. Έχουν τον ίδιο συμβολικό και μαρτυρικό χαρακτήρα. Έχουν όμως και τη γεύση της μοναξιάς, της απεγνωσμένης κίνησης. Όπως όλοι προσπάθησαν να ξεχάσουν τη μάχη της Κύπρου, έτσι και τώρα οι περισσότεροι προσπαθούν να ξεχάσουν τον αγώνα της Κύπρου. Θέλουν να ζήσουν δίχως ιστορίες, δίχως φασαρίες, θέλουν τον ύπνο του δικαίου και όχι τη μνήμη του αδικημένου.

Όμως οι οπλίτες, οι μανάδες, οι πρόσφυγες και οι εγκλωβισμένοι, ακόμα και οι αγνοούμενοι ζουν: και όχι μόνο στη μνήμη μερικών. Είναι βέβαια τα τελευταία στοιχεία μιας περασμένης εποχής και πολλοί θα ήθελαν να τα ξεπεράσουν. Για να τα ξεπεράσεις όμως, πρέπει να τα νιώσεις. Κανείς δεν μπορεί να φανταστεί τον πόνο της μοναξιάς που βασανίζει όλους αυτούς τους ανθρώπους.

Ο ένας έχασε το χέρι του στο στρατόπεδο της Ελληνικής Δύναμης της Κύπρου, όμως δεν του αναγνωρίζουν το δικαίωμα

ΤΑ ΤΟΞΙΚΑ ΒΡΑΒΕΙΑ (Β')

Συνέχεια από την 8η σελίδα

Αλλά τί να σου κάνει τώρα και το σχολείο, άμα είσαι αναρχικός και έχεις και κάτι πατεράδες νονούς της νύχτας, που παίρνουν τα βουνά και κλέβουν τους κρατικούς αξιωματούχους! Έ, μετά ήταν δυνατόν να μην τα κάνουν όλα λαμπόγυαλο και στίς επτάήμερες που τους πήγαιναν; Φυσικό είναι και το Grand Hotel στη Γραβιά να το ρημάξουνε και τη θαλαμηγό στη Χίο να την τινάξουν στον άερα και το σαλέ στο Κούγκι να το μπουρλοτιάσουν! Και όχι τίποτε άλλο δηλαδή, αλλά άπορῶ με τέτοια πνευματικά χάλια πώς κατόρθωσαν τελικά να επιτύχουν όλοι αυτοί στίς

Πανοθωμανικές και να περάσουνε στο Χάρβαρτ Καρπενσιού, στο Γέιλ Λειβαδιάς και στο UCLA Δημητσάνας (δεδομένου μάλιστα και του ότι όλα αυτά τα περι Κρουφού... Φροντιστηρίου αποτελούν, ως γνωστόν, έντικιστικό μύθο)! Και μετά βεβαίως έκαναν από πάνω τα γαιδούρια και εξέγερση (όταν ή Ύψηλή Πύλη ανακοίνωσε την αναθεώρηση του άρθρου 16), πλακωθήκανε με τους τζανταράδες, ενώ κάψανε και τουρκικές σημαίες, καθώς και το φυλάκιο του φρουρού στο Μνημείο του Αγνώστου Καίμακάμη. Βρέ ούστ από δω να μου χαθείτε! Ανάγωγοι! Έ, ανάγωγοι!

Ο ΕΞ ΑΠΟΒΑΗΤΩΝ

ΔΡΥΟΣ ΠΕΣΟΥΣΗΣ, ΠΑΣ ΑΝΗΡ ΕΥΛΕΥΕΤΑΙ (ΤΑ ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΑ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ)

του Κωνσταντίνου Ζ. Μέκου

Ήθελε λοιπόν και πάλι το πλήρωμα του χρόνου: οι δικαστές βρήκαν κάποιον στη χώρα – έστω και κάτοχο μετακλητής θέσης – που παίρνει μεγαλύτερο μισθό από αυτούς και ζητούν ανάλογη αύξηση και φυσικά αναδρομικά. Ακούγεται μάλιστα ότι το απαιτούμενο ποσό θα ξεπεράσει το ενάμισι δισεκατομμύριο ευρώ και ότι το οικονομικό επιτελείο αναζητά τρόπους εξεύρεσης του ποσού αυτού. Θα μπορούσε κάποιος να σκεφτεί τους παρακάτω τρόπους:

- (α) Περιστολή άλλων δαπανών: έχει όμως αποδειχθεί ιστορικά πως οι μόνες δαπάνες που μπορεί να περικόψει το ελληνικό δημόσιο είναι οι δημόσιες επενδύσεις, δηλαδή οι δαπάνες που δημιουργούν υποδομές και διευκολύνουν την ανάπτυξη.
- (β) Πάταξη της φοροδιαφυγής: κλασικό, αλλά πάντοτε επίκαιρο, ανέκδοτο...
- (γ) Δανεισμός με έκδοση ομολόγου: μειώνει το πολιτικό κόστος αφού αποκρύπτει προσωρινά το πρόβλημα, αλλά μεταφέρει το βάρος στην επόμενη γενιά που θα πληρώσει το δάνειο με τόκο.
- (δ) Αύξηση της φορολογίας τώρα: πρόκειται για την ηθικότερη και διαφανέστερη λύση, ιδίως αν ο νέος φόρος είναι άμεσα ορατός από τους φορολογούμενους.

Με τη λογική αυτή, η ιδανικότερη λύση είναι η επιβολή ενός φόρου υπέρ δικαστών που θα εισπράττεται με το λογαριασμό της Δ.Ε.Η., όπως οι δημοτικοί φόροι και το τέλος υπέρ της Ε.Ρ.Τ. Έτσι, ο φορολογούμενος θα γνωρίζει πόσα ακριβώς πληρώνει για τους δικαστές του και θα υπάρχει η ευελιξία να αυξάνεται ο φόρος κάθε φορά που με νέες δικαστικές αποφάσεις θα υποχρεώνεται το δημόσιο να δίνει κι άλλα στους δικαστές.

Από την άλλη, θα μπορούσε κάποιος να ισχυριστεί ότι η καλύτερη λύση, θα ήταν η απαγόρευση (για παράδειγμα μέσω αναθεώρησης του Συντάγματος) στους δικαστές να προσφεύγουν στα κάθε είδους δικαστήρια και να κερδίζουν έτσι δυσανάλογες αυξήσεις και αναδρομικά. Αυτό όμως θα τους στερούσε το δικαίωμα δικαστικής προστασίας, όπως θα έκριναν οι ίδιοι στα ελληνικά δικαστήρια και οι συνάδελφοί τους στα ευρωπαϊκά. Τελικά, η χώρα μας θα αναγκαζόταν να υποχωρήσει υπό τη διεθνή δικαστική πίεση. Άρα, αυτό που πρέπει να αλλάξει είναι η μορφή του μισθοδικείου: δεν πρέπει να συμμετέχει σε αυτό κανείς δικαστής, δικηγόρος ή καθηγητής νομικής αλλά μόνο απλοί πολίτες που θα κληρώνονται και θα γνωρίζουν δικάζοντας ότι αυτοί και οι όμοιοί τους θα πληρώσουν το λογαριασμό (της Δ.Ε.Η.).

Μέχρι να γίνουν όμως αυτά, μπορούν να επιβληθούν κάποιες κυρώσεις ηθικού χαρακτήρα που να καταστήσουν σαφή την αντίδραση της κοινωνίας. Για παράδειγμα, να μην τους καλούν σε δεξιώσεις και εκδηλώσεις ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και οι άλλες αρχές της χώρας, να μη διορίζει η Κυβέρνηση συνταξιούχους δικαστές σε διοικητικές θέσεις κ.ο.κ. Τέλος, αφού η μέση τους έχει καταπονηθεί από τα οικονομικά βάρη, οι πολίτες μπορούν να μη σηκώνονται όταν εισέρχονται στην αίθουσα του δικαστηρίου οι δικαστές της έδρας.

Άλληλογραφούμε

Από τον κ. Ι. Δημητράτο (Γαρίτσα, Κέρκυρα) λάβαμε και δημοσιεύουμε την παρακάτω επιστολή, που σαφώς μεθερμηνεύει (πέραν των άλλων) και τό διάχυτο φιλορωσικό πνεύμα του λαού μας. Ούτε η Άγγλοκρατία, ούτε

ή Αμερικανοκρατία κατάφεραν να τό διαγράψουν από τη συλλογική μας μνήμη τό «ξανθό γένος» και ή επαναπροσέγγιση ξεκίνησε - κι άς κάνουν όσο ντόρο θέλουν οι έντεταλμένοι ΗΠΑνθρωποι...

Αθάνατη Άρκτος, γειά σου!

ΕΡΩΤΗΜΑ: Είμαστε στά καλά μας σάν χώρα; Τή στιγμή που και οι πέτρες έχουν άγανακτήσει μέ τήν τραγωδία που επιβάλλει τό άνομο άμερικανικό κεφάλαιο στόν λαό του Ιράκ, που σ' αυτό τό άνομολόγητο ΕΓΚΛΗΜΑ έχουμε κι έμεις μερίδιο, πήραμε φόρα και κατά κάποιον τρόπο «έπιπλήξαμε» τήν ΜΕΓΑΛΗ πλέον Ρωσία επειδή άντέδρασε στην κίνηση των ΗΠΑ που θέλουν να τοποθετήσουν πυραύλους σε Πολωνία και Τσεχία! Μία κίνηση έντονα ψυχοπολεμική και άντιρωσική και έμμεσα άντιευρωπαϊκή, που σκοπό έχει να δημιουργήσει πρόβλημα ανάμεσα ΕΕ και Ρωσία. Μέ τον άερα του μετεμφυλιακού κλίματος και πολιτικά άδιόρθωτα άνώριμοι (ή ύποτιμώντας άφάνταστα τήν άντιπολεμική διάθεση του λαού μας), τό παίζουμε άντάρτες και παληκαράδες του γλυκού νερού, άδυνατώντας να έρμηνεύσουμε τήν πορεία τής περιόφημης σογκοσμοποίησης, που τά νέα στοιχεία στό παγκόσμιο έμπόριο φέρνουν ΟΡΙΣΤΙΚΑ τά πάνω κάτω. Η διαπίστωση ότι όλη ή Ευρώπη είναι πλέον αιχμάλωτη στά ρωσικά συμφέροντα διά τής ροής τής ενέργειας, τάχατες μάς διαφεύγει. Απερίγραπτοι και μικρόψυχοι, αντί να άνοιξουμε τά μάτια μας και να δούμε τό νέο ιστορικό γίνεσθαι που μάς περιπαίζει, κάνουμε ό,τι μπορούμε για να ριξουμε νερό στόν νέο Ψυχρό Πόλεμο που ανατέλλει, διαιωνίζοντας τήν έπάρατη παρουσία του έπιθετικού ΝΑΤΟ, τό οποίο λογικά θά έπρεπε να είχε διαλυθεί από

τό 1989, όταν ή Ρωσία διέλυε τό Σύμφωνο τής Βαρσοβίας. Η ένέργειά μας αυτή είναι άκόμη πιο θλιβερή, άφου μετά από λίγες μέρες όριστικοποιήθηκε ή δημιουργία του άγωγού Μπουγκκάς - Αλεξανδρούπολης μέ έργοδηγό τον «τσάρο» Πούτιν, που

Και δέν είναι βέβαια μόνον ή ένέργεια. Προχθές πήγε στη Ρωσία ή Πετραλιά για να ψαρέψει τουρίστες που φέτος άναμένεται να αύξηθουν κατά 50% (έδω στό Έρμιτάζ)

κατέχει ΟΛΑ τά μέσα για να βάλει στη θέση του τό δυτικό παμφάγο κεφάλαιο. Δυστυχώς για τον ίμπεριαλισμό, ή Άρκουδά πονηρά και προσωρινά έκρυψε τά νύχια τής, καταφέρνοντας να αϊφνιδιάσει όλον τον κόσμο και μάλιστα μέσα σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα, έκπλήσσοντας τους θερμοκεφαλάκηδες των ΗΠΑ και τής Ευρώπης. Όριστικά ή καλή μας ΕΟΚ θά χορεύει στόν ρυθμό τής μπαλαλάικας και άν μπορεί άς πράξει διαφορετικά.

Αθάνατη Άρκουδά, γειά σου και ποτέ να μην πεθάνεις!

Ι. Δημητράτος, Κέρκυρα
φανατικός όπαδός τής Ειρήνης

Αεροπορικές τρομοτρέλλες Το... σουτζούκ λουκούμ ως επικίνδυνη ουσία!

Επειδή ή παράνοια έχει ξεφύγει από κάθε όριο στα αεροπορικά ταξίδια, για λόγους «ασφαλείας» και έχουμε δει κι ακούσει απίστευτες, οργουελικές σκηνές σε διάφορες πτήσεις (π.χ. απαγορεύεται να έχεις εμφιαλωμένο νερό άνω των 100 ml μαζί σου!), δημοσιεύουμε την παρακάτω επιστολή ενός φίλου που επισκέφθηκε πρόσφατα την περιοχή.

Αγαπητοί κύριοι,

Σας στέλνω την παρούσα επιστολή διότι έχω την αίσθηση ότι πλέον διανύουμε δύσκολους καιρούς χωρίς να γνωρίζουμε τι μας επιφυλάσσει το μέλλον.

Πριν λίγο καιρό επισκέφθηκα την όμορφη Θράκη μέσω Αλεξανδρούπολης με πόλη προορισμού την Κομοτηνή. Στη διαδρομή μου προς την Κομοτηνή επισκέφθηκα την αρχαία Μαρόνια όπου πραγματικά βρήκα τον παράδεισο και ευτυχώς εντελώς ανεκμετάλλετο εμπορικά, χάρη στις αρχαιολογικές υπηρεσίες οι οποίες αν και αυστηρές τις περισσότερες φορές έχουν δίκιο και δεν επιτρέπουν την οικοδόμηση κοντά σε αρχαιολογικούς χώρους. Όταν ολοκλήρωσα τον σκοπό της επίσκεψής μου αγόρασα από τοπικό ζαχαροπλαστέιο γλυκά όπως σουτζούκ λουκούμ και άλλα, παραγγελιές από φίλους μου Αθηναίους, πεινασμένους για ανατολίτικες γεύσεις, ένας συνάδελφός μου πήρε μαζί του κρασί από έναν μακρινό του συγγενή. Φτάσαμε Αλεξανδρούπολη και στο αεροδρόμιο στον έλεγχο αποσκευών ο αστυνομικός με ρώτησε εάν έχω στην χειραποσκευή μου σουτζούκ-λουκούμ, του απάντησα καταφατικά ενώ γύρισα την ερώτηση διότι πράγματι μου φάνηκε

παράξενο τι ενδιαφέρει έναν αστυνομικό εάν εγώ έχω μαζί μου σουτζούκ λουκούμ μου απάντησε ότι σύμφωνα με τις κοινοτικές οδηγίες δεν μπορώ να έχω μαζί μου σουτζούκ λουκούμ διότι ανήκει στις επικίνδυνες κατηγορίες ουσιών που δεν πρέπει να τις κουβαλάμε στον χώρο των επιβατών. Τρελλάθηκα...., που πάμε κύριε διευθυντά, είναι δυνατό να μου απαγορεύουν να έχω μαζί μου σουτζούκ-λουκούμ, εγώ θέλω να ταξιδεύω και να τρώω σουτζούκ λουκούμ γιατί να μου απαγορεύεται; Σκέφθηκα ότι ο αστυνομικός εντολές υπακούει, καθώς και το Υπουργείο Δημοσίας τάξης, καθώς και ο Πρωθυπουργός καθώς και η Ευρωπαϊκή Ένωση, όλοι σε εντολές υπακούουν. Το αποτέλεσμα ... ούτε σουτζούκ λουκούμ έφαγα στο αεροπλάνο αλλά και ο συνάδελφός μου δεν ήπια το πανέμορφο κρασί που είχε πάρει μαζί του διότι έσπασε μέσα στη βαλίτσα του και χύθηκε όλο λεκιάζοντας όλα του τα ρούχα (είχε προσπαθήσει και αυτός να 'περάσει' το κρασί στις χειραποσκευές μάτια), αν είναι δυνατόν, άκουσα επίσης ότι από τον Μάιο θα απαγορευθούν και χειραποσκευές στα αεροπλάνα!!! Μήπως σε λίγο καιρό θα χρειάζομαι βίζα για να ταξιδέψω από την Αθήνα στη Νάξο; Μήπως θα πρέπει να δικαιολογήσω το που θα μείνω και ποιος ο σκοπός του ταξιδιού μου? Από σχετικές πληροφορίες που έχω στην Γερμανία ήδη αρχίζουν να εφαρμόζονται τακτικές ιδιαίτερου ελέγχου στους επιβάτες που θα ταξιδέψουν σε χώρες της Μ. Ανατολής!!! Και στο κάτω κάτω προς τι η όλη αυτή αναστάτωση γιατί να αισθάνομαι ότι βρίσκομαι σε καθεστώς τρομοκρατίας; Το 2005 επισκέφθηκα τη Νέα Υόρκη αντιλήφθηκα ότι όταν έκανα χρήση του αποχωρητηρίου σε ένα ζαχαροπλαστέιο για παράδειγμα, όλα τα μάτια ήταν στραμμένα προς εμένα, γεγονός το οποίο με έκανε να αισθάνομαι άσχημα!!! Μήπως εν καιρώ θα γίνει και η Ελλάδα έτσι; Πού πάμε; Με τι ασχολούμαστε; Σε λίγο καιρό θα παίρνουμε άδεια για να πάμε τουαλέτα!!!

Με πολλή αγάπη για την Θράκη
Νίκος Παπαφιλίππου

Μπινιές

§

Μιά κοπέλα μέ μαντήλα πωλούσε στό παζάρι μαντήλες για άνδρες (ή δικιά τους όμορφιά δέν προκαλεί; Γιατί ή όμορφιά του άνδρα μου να μην είναι μόνο για τά μάτια μου - τέτοια σκεφτόταν).

Δέν άγόρασε κανένας. Μετά έβγαλε και τήν δικιά τής και τίς έπνιξε στό ποτάμι όλες μαζί

§

Η ψηλή γόβα στιλέτο τύπου «βασικό ένστικτο» και τό μακιγιάζ τύπου μπορδέλων Μουλέν Ρούζ επιτρέπονται, τά μαλλιά όμως πρέπει να καλύπτονται...

§

Έ, τότε αυτό δέν είναι μαντήλα, είναι σημαία. Διότι αν ήταν ζήτημα σεμνοτυφίας, θά απαγορεύονταν όλα. «Και σύ που ένοχλείσαι», θά μου πούνε. Μά εγώ είναι ποιητής, δουλειά μου είναι να σηκώνω τά πέπλα!

Δόν Σάντσο - VRiZQ Ντου
Γιακαμπόσο παύλα Βουλτσίδης
SUMO FUNDO Μπαμπατζιάν

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α ΛΑ ΤΟΥΡΚΑ

Τό φακελωμένο Πανεπιστήμιο

Ο καθηγητής του πανεπιστημίου Γκάζι, Ταχίρ Χατίπογλου δώσεως φακελώνεται από τη διοίκηση του πανεπιστημίου και πώς στέλνονται άτομα να ρωτάνε τον θυρωρό και τους γείτονες σχετικά με το ποιός μπαίνει και βγαίνει στο σπίτι του. Τά γράφει όλα στο βιβλίο του "Τό φακελωμένο πανεπιστήμιο". Ως τρανταχτό παράδειγμα αναφέρει το ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Σεζέρ δεν ενέκρινε διορισμούς στην Γενική Διεύθυνση του TRT, μετά από πληροφορίες που έδωσαν στους υπαλλήλους που πήγαν και ρωτούσαν σχετικά, οι θυρωροί τους. Πρόσθεσε ότι «στην Τουρκία ο θυρωρός, ο γείτονας και στα χωριά ο μουχτάρης είναι σημαντικά πρόσωπα, και πώς μπορούν να "μαυρίσουν" το μέλλον κάποιων. Οί πρυτάνεις της συντηρητικής επίσημης ιδεολογίας και το ΥΟΚ (Συμβούλιο Ανώτατης Εκπαίδευσης) βασιζόμενοι στις απόψεις του τριγώνου θυρωρός-γείτονας-μουχτάρης απαξίωσαν πολλές ακαδημαϊκές καριέρες. Στο σπίτι μου έρχονται στον θυρωρό κάθε 3-4 μήνες και ρωτάν αν μαινοβγαίνουν στο σπίτι μου άριστοι ή δεξιοί, κεμαλιστές ή όπισθοδρομικοί... Τό ΥΟΚ έχει επισημοποιήσει το φακέλωμα όλων των διδασκόντων με το μυστικό μητρώο που διατηρεί και το συμπληρώνουν οι κοσμήτορες, οι πρυτάνεις και ο πρόεδρος του ΥΟΚ. Η πρώτη ερώτηση που συμπληρώνουν αφορά τη στάση κι εφευρετική των άρθρων 4 και 5 του νόμου για τα πανεπιστήμια» (μερικές γραμμές από το άρθρο 4: οι φοιτητές να κατευθύνονται προς τις αρχές και τις αξίες του Ατατούρκ, τον εθνικισμό του Ατατούρκ, να έγκολπώνονται τις πνευματικές, ήθικες και πολιτιστικές αξίες του τουρκικού έθνους και να αισθάνονται υπερήφανοι που είναι Τούρκοι). Μερικές φορές κάποιοι πρυτάνεις θέλοντας να εξουδετερώσουν κάποιο μελλοντικό αντίπαλο για την πρυτανεία απλά το βάζουν άσχημο βαθμό στον Ατατουρκισμό σε αυτό το μητρώο.

(6-3, έφ. «Γενί Σαφάκ»)

Έλευθεροτυπία του 2007

Με δυο αποφάσεις δικαστηρίου Κων/λεως σταμάτησε για έναν μήνα ή έκδοση της έφημερίδας Γκιοντέμ. Αιτία ή δημοσίευση της είδησης στην οποία αναφερόταν ότι δηλητηριάζουν τον Οτζαλάν στην φυλακή.

(7-3, έφ. Ζαμάν)

Κωμικά και τραγικά

Αναφερόμενος ο βουλευτής Χουσερέβ Κουτλου στο καθεστώς της 12ης Σεπτεμβρίου περιέγραψε δυο περιστατικά. Την περίοδο εκείνη οι στρατιωτικοί είχαν δώσει εντολή στους κουρείς της πόλης Αντίγιαμαν να κουρεύουν όλους τους άρρενες πελάτες τους, ακόμα και τα παιδιά, με στρατιωτικό στυλ. Σε περίπτωση άνυπακοής υπήρχαν συνέπειες και για τον πελάτη, αλλά και για τον κουρέα. Επίσης ανέφερε το έξης περιστατικό: Στην πλατεία του Αντίγιαμαν υπήρχαν δυο μεγάλες κρήνες. Το νερό εξυπηρετούσε όλους τους επαγγελματίες της περιοχής. Μάλιστα ορισμένοι δεν είχαν καν βρύσες στα μαγαζιά τους. Ήταν δε τόσο κρύο που ακόμα και στις ζέστες παρέμενε κρύο. Όμως καθώς έτρεχε το νερό χινόταν γύρω και λέρωνε. Βγάζουν λοιπόν απόφαση οι στρατιωτικοί να κλείσουν τις κρήνες. Όταν το έμαθαν οι επαγγελματίες της περιοχής απελπισμένοι σκέφτηκαν τι να κάνουν. Αποφάσισαν λοιπόν να τοποθετήσουν δυο μεγάλες πινακίδες στις κρήνες. Στην μία έβαλαν την επιγραφή "Βρύση για τα 100 χρόνια του Ατατούρκ" και στην άλλη "Βρύση της 12ης Σεπτεμβρίου". Όταν λοιπόν ήρθαν οι στρατιώτες για να τις κλείσουν και είδαν τις πινακίδες, γύρισαν πίσω και το ανέφεραν στους ανωτέρους τους. Τότε οι στρατιωτικοί μετάνιωσαν κι άλλαξαν την απόφασή τους.

(12-3, έφ. Τζουμχουριέτ)

Αντιφωνήματα

Πάλι 15 Άγγλοι φάνταροι βρέθηκαν στα χωρικά ύδατα και τελικά στα χέρια των Ιρανών. Θράσος; Προβοκάτσια; Ότι και να 'ναι, βρωμιά βρετανίλα...

«Ιστορικής σημασίας», λέει, ή συμφωνία για (συγκυβέρνηση των παλιών αντιπάλων στη Βόρεια Ιρλανδία. Μά δεν βαρέθηκαν να λένε αυτές τις νεοταξίτικες σάχλες!

Μυστικές φυλακές στην Κένυα με φυγάδες από τη Σομαλία, σε συνάρτηση με τις βάσεις των ΗΠΑ σε Αιθιοπία και Τζιμπουτί, κάνουν την ανατολική Αφρική... μπουσική χαρά.

Πολύ πειστικός ο Νο 3 της (λέμε, τώρα) Αλ Κάιντα, έ; Παραδέχτηκε ότι εκτέλεσε την 11η Σεπτεμβρίου, και τις δολοφονίες του Πέρλ, του Κένεντυ και του Κάιν (άθως ο Άβελ)

Μεταξύ άλλων ο Khalid Shaikh Mohammed στην όμολογία του αναφέρθηκε και στην Plaza Bank που ιδρύθηκε... 3 χρόνια μετά τη σύλληψή του! Καλό, έ;

«Αγωνιά» ο Κρίς Πάττεν για την ευρωπαϊκή αδράνεια στο Νταρφούρ. Προφανώς θέλει δράση, σαν εκείνη του '99 στη Γιουγκοσλαβία (που φέτος γιορτάζει την 8η επέτειο με το σχέδιο Αχτισαάρι για ανεξάρτητο Κόσοβο)

Χάθηκαν 2 τίμιες ισραηλινές φωνές, ή Τάνια Ρέινχαρτ και ο Σιμόν Τζαμπάρ. Υπέρ του παλαιστινιακού κράτους, κατά του σιωνιστικού απαρτχάιντ, υπέρ του ακαδημαϊκού μπουκοτάζ του Ισραήλ...

Ο Ατάφ Ναϊφ από τη Ναζαρέτ έμεινε παράλυτος από σφαίρες ισραηλινών τό 1993.

Μόλις προχθές δικαιοώθηκε δικαστικά και θά αποζημιωθεί. Ήταν από τους τυχερούς...

Τό ευρωπαϊκό πρόγραμμα «Γαλιλαίος» και τό ρωσικό GLONASS θά συνεργαστούν για ν' ανταγωνιστούν τό αμερικάνικο GPS. Ένα λοιπόν βήμα ακόμη μπροστά.

Γερμανός ευρωβουλευτής και ταξιδιωτικός πράκτορας ο Vural Oger, ψάχνει πελάτες για ξενοδοχεία σε κλεμμένες έλληνοκυπριακές περιοχές. Καταγγελία (μόνο!) του ΛΑΟΣ.

Χρήσιμες, λέει, οι επαφές της Ντόρας στις ΗΠΑ. Ναι, τό θέμα όμως είναι «χρήσιμες για ποιόν»; Είμαστε σίγουροι ότι μιλάμε για τό ίδιο πράγμα; Γιατί τό δικαίωμα υπεράσπισης του Άη-Στρατή δεν θά μάς ξιπάσει κιόλας...

Πληθαίνουν τά έργα που ή Κυβέρνηση εντάσσει στις ΣΔΠ (Συμπράξεις Δημοσίων και Ιδιωτικών Τρωκτικών). Τό μέλλον - για κάποιους «ξύπνιους» - είναι εδώ!

Κοιτάξετε πρωτοσέλιδα: «Ταμεία», «Τσιτουρίδης», «άποθεματικά», «όμόλογα», «Ακρόπολις», λέξεις απαγορευμένες για τόν φιλοκυβερνητικό Τύπο. Ό,τ' είχε πάντα ο Γιάννς

Άλλη μία διάκριση για τόν Μίκη Θεοδωράκη (άπό τη Γαλλία) ήρθε να επιβεβαιώσει την αϊγλη του μεγάλου μουσικουσυνθέτη, που πάλι τά έχωσε («Καθημερινή») στον «έκσυγχρονισμό». Νά σκάσουν οι όχτροί μας!

Κρασί 6.500 ετών, τό αρχαιότερο της Ευρώπης, βρέθηκε έξω από τούς Φιλίππους. Όσο προχωράει στη νεολιθική ή αρχαιολογική έρευνα, τόσο βαθύτερα πάνε οι ρίζες μας

ΤΑ ΤΟΞΙΚΑ ΒΡΑΒΕΙΑ (Μέρος Β')

ΕΙΔΙΚΟ ΒΡΑΒΕΙΟ «ΜΑΘΑΝΕ ΠΩΣ Γ... ΟΜΑΣΤΕ, ΠΛΑΚΩΣΕ ΚΙ Η ΡΕΠΟΥΣΗ»

Βραβείον συνωστισμού, γενικώς. Καθότι Έλληνες συνωστίζονται στη Σμύρνη, άνθυποντενεκέδες και λοιπά γελοία κρατικοδίαιτα έκσυγχρονιστήρια στο Υπουργείο Έθνικης Απαιδευσίας και άπαξάπας ό θλιβερός έσμος των επιδόξων άποδομητών της μνήμης στους ύπονόμους της Νέας Τάξης. Ειδικά όμως ή εμφάνιση Ρεπούση διά του γνωστού σχολικού άριστουργήματος ύπηρεξε τό κομβικό σημείο (όθεν και την βραβεύουμε, γόνυ κλίνοντες εύλαβώς). Γιατί κομβικό; Διότι δεν ήταν μία υπόγεια και ύπουλη (συνεπώς δε και εύελπς) άπόπειρα ιστορικού ένουχισμού, αλλά μία βλακωδώς άπροκάλυπτη κίνηση κατεδάφισης των πάντων, που βασίστηκε στην έντύπωση ότι τυγχάνομεν πλέον λαός βοδιών που μασάνε καθολικώς κουτόχορτο. Και έτσι βεβαίως τό έν λόγω έγχείρημα προσέφερε στην πραγματικότητα μέγιστες ύπηρεσίες (και έννοείται τις άκριβώς αντίθετας του επιποθουμένου), κατορθώνοντας να ξεσηκώσει τούς πάντες, να έξοργίσει μέχρι και τό τριανταφυλλοπουλοχαρδαβελαίκιο και να άφηνίσει έως και την Ακαδημία Αθηνών (έδώ κι άν μιλάμε δηλαδή για κατόρθωμα). Τέτοιο παλλαϊκό ξεσηκωμό ούτε στο Γιούρο δεν θυμάμαι. Έδώ να δείτε λοιπόν συνωστισμό. Όλο τό σύμπαν άνάστατο, σүн πέντε έκατομμύρια housewines - χώρια οι άλευρομάγειροι που έπιπτον right through. Δεν μάς γράφετε, λέω γώ, κυρία μας, δυο - τρία τέτοια βιβλία κάθε χρόνο; Διά τας ύπηρεσίας σας, σάς

εύχαριστούμε θερμώς...

ΕΙΔΙΚΟ ΒΡΑΒΕΙΟ «300»

Βραβείον συνωστισμού, ειδικώς. Ήτανε που ήτανε στενό τό ρημάδι τό παραθαλάσσιο, μήκανε για ήλιοθεραπεία οι Σπαρτιάτες, πήγαν να κάνουν κι οι Πέρσες ειρηνικόν διέλευσιν, τό τί στριμωξίδι έπεσε δεν λέγεται. Σιγά ρε παιδιά, μη συνωστιζόμαστε έτσι, θά κασιιάσουμε! Αλλά πέραν τούτου, σιγά πιά την ταινία, που προβάλλει τάχαμου και τις άρετές του Έλληνισμού! Έπειδή πήγανε μερικοί και τσαλαπατηθήκανε, θά τό κάνουμε τώρα και θέμα; Τότε δηλαδή για τά σύγχρονα έλληνικά λιοντάρια τί να πούμε; Έδώ ρέ, μέχρι και παράσταση διαμαρτυρίας έκανε ή κυβέρνηση για τόν τουρκικο χάρτη της αυτόνομης Θράκης, άσε που βγάξει κι άνακοίνωση για κάθε 17.500 άεροπλάνα που παραβιάζουν τόν εναέριο χώρο. Άντε μή θυμηθώ τώρα και τό έπος Οτζαλάν ή την άλλη έποποιία, τότε που ο Λεωνίδας του Έκσυγχρονισμού τσάκιζε τούς βαρβάρους, κυνηγώντας τους άλαλάζοντας από βραχονησίδος εις βραχονησίδαν! Άν για τόν Σπαρτιάτη έγινε ταινία, για δαύτονε δηλαδή τί πρέπει να γυρίσουμε; Τριλογία; Έμεις όμως ούτως ή άλλως, σύντροφοι, τυγχάνομεν φιλειρηνικοί και πνευματικοί άνθρωποι και δεν γουστάρουμε τέτοιες μιλιταριστικές ένθικουρες! Από άλλους ήρωες, συνετούς, διαλακτικούς και μετριοπαθείς, έχει ανάγκη αυτός ο τόπος! «The life and times of Pilios Gousis» συνεπώς και πολύ σας είναι...

ΕΙΔΙΚΟ ΒΡΑΒΕΙΟ «ΕΒΓΑΛΑΝ ΟΙ ΜΥΤΣΕ ΚΩΛΟ ΚΙ ΕΧΕΣΑΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΟΛΟ»

Βραβείον συνωστισμού, εν πευ. Ήτοι βραβείον παρηγορίας προς τό καθ' ήμάς φωταδιστικόν ζόμπ... παρντόν λόμπυ. Τώρα βέβαια θά μου πείτε, γιατί εν πευ; Έ,

Συγγνώμη, ήταν ομάδα αυτή με τά μπλέ στο Καραϊσκάκη; Χρόνια τώρα σερνόμαστε, τουλάχιστον ή ξεφτίλα από την Τουρκία θ' αλλάξει κάτι στον πάγκο και στην ομάδα;

Και σαν να μην μάς έφτανε ο Γκαγκάτσης, βγήκαν και οι σκατοκέφαλοι να μεμφθούν τούς... όπαδούς για ντροπές, έθνικισμούς κτλ! Ρέ άει σιχτήρ, που λένε και οι γείτονες

Άν δεν ήσασταν προχτές στην εκδήλωσή μας, χάσατε τόν όρισμό του θράσους. Και ρουφιάνος και τιμητής, μέσα στη χώρα που βρίζεις ως επαγγελματίας μειονοτικός!

Κάπου στις αρχές του καλοκαιριού (του 2007, έ;) τελειώνουν τά έργα της εισόδου της Κομοτηνής από Ξάνθη, μάς βεβαιώνει ο επιβλέπων μηχανικός κ. Παπαγιαννάκης

Έ, τά έπόμενα 2-3 χρονάκια θά ύπομένουμε τά έργα της άλλης εισόδου, από ανατολάς, μετά άλλα... Κάπως έτσι, είτε κονομάς είτε όχι, περνάει κι ή ζωή, τί θαρρείτε...

Μετά τό πρυτανικό γραφείο, σειρά πήρε τό γραφείο Διασύνδεσης Σπουδών και Σταδιοδρομίας. Τό... έχτισαν κι αυτό φοιτητές διαμαρτυρόμενοι για την είσοδο των ιδιωτών στο δημόσιο Πανεπιστήμιο

Όπως πάμε θά μπει κι άλλο μάθημα για την εισαγωγή στο Δημοκρίτειο. Δηλαδή άν δεν ξέρεις από μυστήρι, πιλοφόρι, σιδέρωμα πλάκας, γκρομπετό, που πάς παληκάρι μου;

Δωρεά στη Βιβλιοθήκη Κομοτηνής της Έταιρείας Μακεδονικών Σπουδών (και του Ν. Μέρτζου) 2.000 βιβλίων από την βιβλιοθήκη του Κομοτηναίου Γ. Θεοδωρίδη. Νά έλπίζουμε και στην αξιοποίησή τους;

Θά ξαναβρεθούμε μετά τό Πάσχα, όποτε... Καλήν Ανάσταση, αδέρφια!

γιατί πώς να τό κάνουμε τώρα, δεν είναι ούτε τόσο σπουδαίο (κάτι ανιστόρητοι και νευρωτικοί ήμιαναλφάβητοι είναι, που ύποδύονται τούς διανοούμενους και τούς δημοσιογράφους), αλλά ούτε τελικά και τόσο πολλοί, όσο νομίζουν. Άπλως φαίνονται πολλοί, γιατί είναι άπλωμένοι σε κάποια καιρία πόστα, έλέγχουν μεγάλο μέρος των ΜΜΕ και κάνουν και σαματά διά της τρομοκρατίας, της προσβολής και της έξουθενώσεως. Νά, σαν τα φαιδρά ΔΟΛια γραικυλομειράκια ένα πρᾶμα ή την τηλαυγή χαφιεδο-όμάδα έτέρου αθηναϊκού μεγαλοχαρτοπολτού. Τώρα που σίγουρα τό μήνυμα έλήφθη, όλοι αυτοί θά βρίσκονται μάλλον σε άθλια ψυχολογική κατάσταση, όθεν και συμπάσχουμε στο δράμα τους. Ως πονόψυχοι δε άνθρωποι είπαμε να τούς βραβεύσουμε, για να τούς γλυκάνουμε λιγάκι τόν πόνο. Έ, εντάξει, πρώτα τό βραβείο, φάγαμε μετά και τά 4 άπ' τούς Τούρκους, δεν μπορεί, θά γέλασε λίγο τό χειλάκι τους...

ΕΙΔΙΚΟ ΒΡΑΒΕΙΟ «1821»

Βραβείον συνωστισμού, χέσε μέσα Πολυχρόνη. Ό λόγος για μιá έξέγερση που έκαναν κάποιοι κάπου κάποτε. Πού εκεί να δείτε δηλαδή συνωστισμούς! Λίγο οι μέν στα Δερβενάκια, λίγο οι άλλοι που συνωστίζονταν στην πόρτα του Μεσολογγίου βγαίνοντας για τη βραδινή τους έξοδο (καλά ρε παιδιά, μη σκουντουφλιέστε, θά βροίτε όλοι να κάτσετε, τόσα μπαράκια έχει όλόγυρα), τελικά αυτός ο Ρωμηός, ρε παιδί μου, δεν ξερει από τάξη. Μά τίποτα να μη μάθουνε, ρε γαμώτο, οι άχρηστοι μετά από τόσους αιώνες διαπολιτισμικής έλληνοτουρκικής συνύπαρξης, λίγη άγωγή δεν τούς δώσανε στα 3.500 σχολεία δευτεροβάθμιας όθωμανικής εκπαίδευσης Νοτίου Έλλάδος;

Συνέχεια στή σελίδα 6